

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

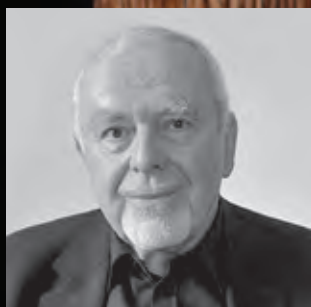
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Hostující sólista
operety/muzikálu NDM
Tomáš Savka

Sólistka operety/muzikálu NDM
Hana Fialová

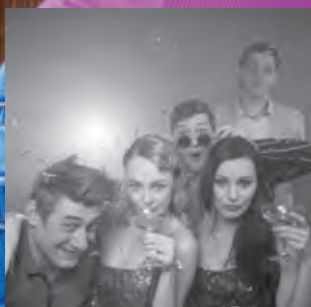
NDM proměnilo obě nominace na Ceny Thálie 2014!

OPERA

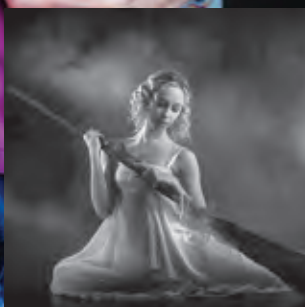
Premiéra: Filoktétés
Jana Klusáka

ČINOHRA

Večírek nekonečných iluzí
Velký Gatsby v NDM!

BALET

Pohádková Popelka
zatančí v divadle

EXTRA

Operetní korzo
k výročí Vladimíra Brázdy

BUDOUCNOST PATŘÍ TĚM, KTERÍ VĚŘÍ SVÝM SNŮM

Jsmo odpovědným a stabilním zaměstnavatelem. Dbáme na ochranu zdraví našich zaměstnanců, investujeme do jejich vzdělávání a vytváříme takové podmínky, aby u nás rádi a dlouho pracovali. Za jejich odbornou práci jim vyplácíme nadstandardní mzdu, čímž přispíváme k ekonomickému rozvoji našeho kraje. Investujeme do naší společné budoucnosti v regionu.

ArcelorMittal
pro budoucnost
regionu

<http://ostrava.arcelormittal.com>

**ROK PRŮMYSLU
A TECHNICKÉHO
VZDĚLÁVÁNÍ**

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci,

fotografií z titulní strany si připomínáme velkou radost, kterou nejen Haně Fialové a Tomáši Savkovi, ale nám všem v Národním divadle moravskoslezském a našim příznivcům přinesl slavnostní večer 28. 3. 2014 v Národním divadle v Praze při vyhlášení Cen Thálie 2014, když zde zaznělo, že právě tito umělci se stávají držiteli prestižní ceny Herecké asociace v oboru opereta/muzikál. I když jsme v tomto oboru měli v poslední době několik nominací – dvakrát Martina Šnytová, jednou Hana Fialová, Igor Orozovič a Aleš Brisecin, o pár let dříve také Václav Morys, nyní konečně tyto ceny putují poprvé v historii do Ostravy za umělecké výkony v inscenacích souboru opereta/muzikál! Navíc za úžasné výkony skvělým, pracovitým a charismatickým umělcům a lidem! Těto kombinace si na nich cením nejvíce. Hanka Fialová je v *Edith* božská, herecky a hlavně

pěvecky je to doslova reinkarnovaná Edith Piaf, a přitom je svá! A chlapácký, pěvecky suverénní, výrazově přesný Che v *Evitě* v podání Tomáše Savky nemá chybu. Nakonec malá pozvánka – oba ocenění teď excelují v hlavních rolích v letošní premiéře tohoto souboru, v muzikálu Andrewa Lloyda Webbera *Sunset Boulevard*.

I když ceny patří (a plným právem) konkrétním umělcům, vnímám to i jako ocenění obrovské práce a úsilí, náročné cesty a proměny, kterou soubor opereta/muzikál s vědomím tradice, ale potřebou zásadní proměny za posledních pět let pod vedením své šéfkyně Gabriely Petránkové (t. č. na mateřské dovolené) prošel. Soubor, který dnes dělá dobré, moderní a živé hudebně zábavné divadlo evropských parametrů, má v Ostravě a okolí širokou diváckou základnu napříč generacemi, a tedy má většinou vyprodáno! A navíc v těchto dnech se připravuje soubor opereta/muzikál také na svůj zájezd do daleké Asie (který bude také historicky prvním mimoevropským vystoupením Národního divadla moravskoslezského s kompletní inscenací). Začátkem července odlétá do Koreje, aby se zde v několika představeních představil na Mezinárodním muzikálovém festivalu ve městě Tegu (Daegu) s původním českým muzikálem *Fantom Londýna*, který vznikl na naší objednávku, měl u nás v sezóně 2012/2013 svou světovou premiéru a je velmi divácky úspěšným.

Je potěšitelné, že naše divadlo a umělci z našich inscenací v posledních pěti letech,

kdy mám tu čest a možnost stát v čele NDM, obdrželi již celkem 7 Thálií (od roku 1993 dodnes je jich pak celkem 10)! V závěrečné rekapitulaci patří připomenout i dvě ceny za celoživotní mistrovství Zoře Rozsypalové (v oboru činohra) a Vlastě Pavelkové (balet) a k celkovému výčtu patří i cena pro činoherce do 33 let, kterou v roce 2006 získal Jan Hájek.

Toto 25. číslo našeho časopisu patří posledním dvěma měsícům 96. sezóny Národního divadla moravskoslezského, které přináší dvě operní a jednu činoherní premiéru. Rád bych zde zmínil alespoň tu květnovou – kdy v koprodukcii s Operou pražského Národního divadla uvedeme 14. 5. 2015 v Divadle Antonína Dvořáka světovou premiéru nedávno dokončené opery *Filoklétés* významného současného českého skladatele Jana Klusáka (* 1934), kterou následně představíme 23. 5. 2015 i na scéně historické budovy Národního divadla v Praze v rámci mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro 2015.

Přeji Vám příjemné čtení a krásné jaro a začátek léta s Národním divadlem moravskoslezským.

v úctě Váš

Jiří Nekvasil

OHLYS DIVÁKŮ

Navštívili jste představení Národního divadla moravskoslezského, které pro vás bylo zážitkem? Zdálo se vám kontroverzní, došlo vám nebo rozesmálo? Dejte nám vědět na casopis@ndm.cz! Váš názor nás zajímá!

DOKTOR FAUSTUS

Moc děkuji za krásné představení Doktora Fausta – mám velkou radost, jaké máme úžasné mladé herce! Jaké máme báječné všechny herce a divadlo! Robert Finta byl tak jiný, tak velice svůj, a přece dábelský... Pan režisér je taky báječný, protože využil dokonale osobnosti herců, se kterými pracoval, a nechal je být svými; Robert Finta byl Robert Finta, František Strnad byl František Strnad, František Večeřa byl František Večeřa – a přece nebo právě proto byli, alespoň pro mě, dokonalí v tom, co předvedli... Děkuji!

Šárka Nohelová

FUNNY GIRL

Moc děkuji za dnešní naprosto skvostné představení Funny Girl! Toto představení má všechno, co by mít mělo. Úžas-

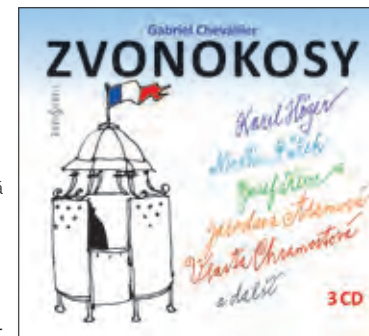
né herce, nádherné kostýmy, skvělou choreografií... Tím vším si zcela získalo mé srdce a stalo se mým nejoblíbenějším, tím TOP! Velká pochvala patří všem hercům a ostatním lidem, kteří se na něm podíleli. Dali do něj totiž kus srdce, což je opravdu velmi znát! Mou hlubokou poklonu má především Martina Šnytová, kterou ani nemoc nezastavila v tom, aby podala prakticky bezchybný a strhující výkon! Jsem hrdá na to, že u nás v Ostravě vznikl tak krásný muzikál.

Kateřina Lusková

OHNIVÝ ANDĚL

Ve čtvrtek byla absolutně perfektní premiéra! Ta hudba mne dostala, připadala mi nesmírně moderní, scéna super, zpěvy rovněž. Za sebe mohu říci, že jsem už dlouho nebyl tak nadšený!!! Děkuji!

Zdeněk Medřický

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (<http://radioservis-as.cz>) jednoho z písčích diváků audioknihou. Tentokrát se jedná o *Zvonokosy* – veselou kroniku z vinařského městečka v kraji Beaujolais – ze kterých se bude moci těšit paní Šárka Nohelová. Gratulujeme!

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

Sledujte nás na Twitteru!

 @ndmova

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Produkční opery, dočasně pověřená vedením souboru: Valerie Hendrychová
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřimalová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Martina Klézlová
Šéfka marketingu a obchodu: Anna Holečková
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Lenka Schreiberová
Autoři textů: Marcela Bednaříková, Pavla Březinová, Jana Cindlerová, Lenka Dřimalová, Patrick Fridrichovský, Daniel Jäger, Martina Klézlová, Martin Klimeš, Pavlína Macháčová, Ondřej Nádvořík, Radana Otípková, Marek Pivovar, Dagmar Radová, Zuzana Rausová, Lenka Schreiberová
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 30. března 2015
Vychází: 29. dubna 2015
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: KARTIS+Co s.r.o.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?

Kontaktujte paní **Kateřinu Svobodovou**, katerina.svobodova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

VÝSLEDKY RECENZENTSKÉ SOUTĚŽE O CENU JOSEFA KRASOSLAVA CHMELENSKÉHO

Ateliér pro děti a mládež ve spolupráci s NDM vyhlásil soutěž o autora nejlepší divadelní recenze či eseje. Porota ve složení Dagmar Radová (dramaturgyně), Marek Pivovar (dramaturg) a Jana Cindlerová (divadelní lektorka NDM, teatroložka, vysokoškolská pedagožka a divadelní publicistka) rozhodla o vítězích.

Studentská kategorie:

- 1. Eliška Kozáková – *Detektivní případ mladého autisty v NDM*
- 2. Sára Wranová – *Jak Macbeth pokřtil krví avantgardu na národní scéně*
- 3. Barbora Genserová – *Operní studio NDM slaví své jubileum s K. J. Erbenem*

Kategorie dospělého diváka:

- 1. Barbora Hajdíková – *Večeře*
- 2. Kateřina Lužná – *Mein (?) Kampf*
- 3. Marika Kováčová – *Sunset Boulevard*

Výhercům gratulujeme!

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Leoš Janáček (1854–1928)
VÝLETY PANĚ BROUCKOVY
Z pražské Vikárky přes Měsíc až k husitům – další z operních hitů 20. století!
Hudební nastudování: Robert Jindra
Režie: SKUTR (Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský)
Premiéry 16. a 18. října 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

Gaetano Donizetti (1797–1848)
MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
Strhující operní duel dvou královen – Marie Stuartovny a Alžběty I.
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Režie: Linda Keprtová
Premiéry 18. a 20. prosince 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Sergej Prokofjev (1891–1953)
OHNIVÝ ANDĚL
Fascinující operní mystérium o rytíři Ruprechtovi a demony posedlé dívky Renatě – další z operních hitů 20. století!
Hudební nastudování: Robert Jindra
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 26. a 28. února 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v ruském originále s českými titulky

Jan Klusák (1934)
FILOKTÉTÉS
Právě dokončená nová opera na text Sofoklových tragédií
Hudební nastudování: Marko Ivanovič
Režie: Jiří Nekvasil
Světová premiéra 14. května 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
V koprodukcí s Operou Národního divadla v Praze
Nastudování v českém originále s anglickými titulky

Umberto Giordano (1867–1948)
ANDREA CHÉNIER
Láska básníka za doby Velké francouzské revoluce
Hudební nastudování: Zbyněk Müller
Režie: Ivan Krejčí
Premiéry 18. a 20. června 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro Vás ve foyeru 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny **DRAMATURGICKÉ ÚVODY** k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

OHNIVÝ ANDĚL
František Zahradníček (Johann Faust), Václav Živný (Hostinský), Oleg Kulko (Mefistofeles), Ulf Paulsen (Ruprecht)

Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (KVĚTEN – ČERVEN 2015)

Bedřich Smetana

ČERTOVA STĚNA

Hudební nastudování: Robert Jindra

Dirigent: Robert Jindra / Marek Prášil

Režie: Jiří Nekvasil

5. 5. (18.30)

Gaetano Donizetti

MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)

Hudební nastudování: Tomáš Brauner

Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil

Režie: Linda Keprtová

6. 5. (18.30), 29. 5. (18.30), 11. 6. (18.30)

Leoš Janáček

VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY

Hudební nastudování: Robert Jindra

Dirigent: Robert Jindra / Jan Šrubař

Režie: SKUTR

9. 5. (18.30), 31. 5. (15.00) – derniéra

Jan Klusák

FILOKTÉTÉS

Hudební nastudování: Marko Ivanović

Dirigent: Marko Ivanović

Režie: Jiří Nekvasil

14. 5. (18.30), 16. 5. (18.30), 21. 5. (18.30),
23. 5. (19.00) – zájezd ND Praha (Pražské
jaro)

Sergej Prokofjev

OHNIVÝ ANDĚL

Hudební nastudování: Robert Jindra

Dirigent: Robert Jindra / Jan Kučera

Režie: Jiří Nekvasil

19. 5. (18.30), 26. 5. (18.30), 10. 6. (18.30)

Umberto Giordano

ANDREA CHÉNIER

Hudební nastudování: Zbyněk Müller

Dirigent: Zbyněk Müller / Sander Teeppen

Režie: Ivan Krejčí

18. 6. (18.30), 20. 6. (18.30), 23. 6. (18.30)

ÚVODNÍ SLOVO DRAMATURGA OPERY

Vážení diváci, milí přátelé opery NDM,

jsou před námi poslední dva měsíce divadelní sezóny 2014/2015, které budou ve znamení dvou premiérových projektů. V květnu uvedeme v koprodukcí s Operou Národního divadla v Praze světovou premiéru opery *Filoktétés* jednoho z nejvýznamnějších českých skladatelů současnosti Jana Klusáka. Červen bude patřit ostravské premiéře opery Umberta Giordana *Andrea Chénier*, kterou se vrátíme k dramaturgické linii italských veristických oper.

Na konci června se rovněž uzavírá pětileté období, ve kterém jsme se Vám společně s hudebním ředitelem Robertem Jindrou a naším týmem snažili představit díla českého i světového operního repertoáru a pokusili se přivést do Ostravy inscenátory, dirigenty a pěvce, kteří společně s kmenovými umělci NDM pro Vás vytvořili – věřím – nezapomenutelné večery. Velké uznání patří také členům orchestru a sboru NDM a všem lidem v zákulisí divadla, bez kterých by se žádný z těchto večerů nepodařilo zrealizovat.

Dovoluji si Vám tímto poděkovat za přízeň a opernímu souboru popřát jen vše nejlepší.

V úctě

Daniel Jäger

Z pražské Vítkárky přes Měsíc až k husitům – poslední dvě ostravské reprízy – 9. 5. (18.30), 31. 5. (18.30) – čekají úspěšnou operu VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY v Divadle Antonína Dvořáka. Nenechte si ujít jeden z operních hitů 20. století v podání souboru opery NDM!
Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME – OPERNÍ UDÁLOST ROKU!

Sergej Prokofjev (1891–1953)

OHNIVÝ ANDĚL

Fascinující operní mystérium o rytíři

Ruprechtovi a démony posedlé dívky

Renatě

Opera o pěti jednáních z roku 1928, libreto skladatel podle stejnojmenného románu Valerije Brjusova (1873–1924) z roku 1908

Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Jan Kučera
Režie: Jiří Nekvasil
Scéna: Petr Matásek
Kostýmy: Marta Roszkopfová
Videoprojekce: Zuzana Walterová
Sbormistr: Jurij Galatenko
Pohybová spolupráce: Igor Vejsada
Dramaturgie: Daniel Jäger

Osoby a obsazení:

Ruprecht: Martin Bárta / Ulf Paulsen
Renata: Iordanka Derilova / Morenike Fadayomi
Hostinská / Matka představená: Yvona Škvárová / Erika Šporerová
Věštkyň: Zuzana Šveda / Eliška Weisssová
Agrippa z Nettesheimu / Mefistofeles: Oleg Kulko / Gianluca Zampieri
Johann Faust: David Szendiuch / František Zahradniček
Inkvizitor: Martin Gurbaľ / Peter Mikuláš
Jacob Glock / Lékař: Ondřej Koplík / Václav Morys
Podomek / Mathias Wissmann: Bogdan Kurowski / Jiří Příbyl
Hostinský: Michal Onufer / Václav Živný
Heinrich: Petr Sýkora

Dále účinkují sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberta a Lucie Staňková – a externisté

Reprízy 19. 5. (18.30),
26. 5. (18.30) a 10. 6. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka

„Díky vynikajícímu nastudování a přesvědčivým výkonům instrumentalistů v orchestru i hlavním protagonistům se podařilo v Ostravě oživit Ohnivého anděla jako dílo

sugestivní, mnohovýznamové a symbolicky nadčasové.“

Milan Bátor: Ohnivý anděl v Divadle Antonína Dvořáka je spalující výhrou ostravské opery.
Ostravan.cz, 1. 3. 2015

„Výkon Morenike Fadayomi v roli Renaty byl po pěvecké i herecké stránce strhující, v našich podmínkách mimořádný a byla to ona, kdo na sebe poutal pozornost. V její sebestředné zahleděnosti se až ztrácel důvod Ruprechtovy „posedlosti“ touto zvláštní dívkou. Výkon Ulfa Paulseny byl přitom také svrchovaný. A Peter Mikuláš dokázal jako Inkvizitor hřmít nad naplno rozehraným orchestrem i sborem ve fortissimu i vysoko na plošině nad jevištěm. Také ostatní sólisté se zhostili svých rolí suverénně s plným nasazením.“

Helena Havlíková: Brána nebes, nebo peklo? OperaPLUS.cz, 3. 3. 2015

Únorovou premiérou Prokofjevova *Ohnivého anděla* jsme rozšířili dramaturgickou řadu „Operní hity 20. století“ a zároveň završili třídní operní projekt autorů Paula Hindemitha (*Cardillac*), Igora Stravinského (*Život prostopášíka*) a právě Sergeje Prokofjeva – jejichž umělecké osobnosti díky pozvání někdejšího šéfa opery Jaroslava Vogela doslova uchvátily předválečnou Ostravu.

Sergej Prokofjev byl fascinován románem symbolisty Valerije Brjusova *Ohnivý anděl* pojednávajícím o dobrosrdečném rytíři Ruprechtovi a vidinou ohnivého anděla Madiela posedlé dívky Renatě, jejíž „dávletem zmítaný“ život končí upálením díky zásluhu všemocné inkvizice. Prokofjev se rozhodl tento tajemný příběh přetavit v operní kompozici – libreto si podle Brjusovova románu upravil sám a celý děj koncentroval právě k fascinující postavě Renaty. Na přesně volených místech navíc

vsunul epizody s historickou postavou Agrippy z Nettesheimu (bílý mág), dále Renatino setkání s domnělým vtělením její vidiny hrabětem Heinrichem a scénu Fausta s Mefistem (černý mág). Děj dramaticky vystupňoval až ke konečnému vzplanutí hranice, na níž Renata – před očima bezmocného Ruprechta – umírá. Dílo bylo poprvé uvedeno až po skladatelově smrti – nejprve koncertně v roce 1954 v Paříži a o rok později scénicky v Benátkách. Na našem území byl *Ohnivý anděl* v minulosti nastudován dvakrát – v roce 1963 v Brně a v roce 1981 v Praze, vždy v dramaturgických úpravách a v českém překladu. V Ostravě nyní můžete tento skvost světové opery dvacátého století zhlédnout v kompletní podobě, navíc v ruském originále. (dj)

Morenike Fadayomi (Renata), Peter Mikuláš (Inkvizitor) a sbor opery NDM
Foto Martin Popelář

PREMIÉRA

Jan Klusák (1934)
FILOKTÉTÉS
Právě dokončená nová opera na text Sofoklovy tragédie

Opera o jednom jednání z let 2012–2015, libreto sestavil skladatel podle textu Sofoklovy tragédie v překladu Rudolfa Mertlíka s přihlédnutím ke komentářům Karla Hubky

Hudební nastudování a dirigent **Marko Ivanović**
Režie **Jiří Nekvasil**
Scéna **Daniel Dvořák**
Kostýmy **Simona Rybáková**
Sbormistr **Jurij Galatenko**
Dramaturgie **Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:
Filoktétés **Jakub Tolaš**
Odysseus / Odysseův vyzvědač převlečený za kupce **Jorge Garza**
Neoptolemos, syn Achilleův **Jana Hrochová**
Héraklés **Martin Gurbal'**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková**

Nastudování v českém originále s anglickými titulky

Světová premiéra 14. května 2015 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 16. 5. (18.30) a 21. 5. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka a 23. 5. (19.00) v Národním divadle v Praze v rámci mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro

Operní soubor Národního divadla moravskoslezského v Ostravě uvádí v květnu v koprodukcí s Operou Národního divadla světovou premiéru opery jednoho z nejvýznamnějších českých hudebních skladatelů současnosti **Jana Klusáka**. Jeho jednoaktový *Filoktétés* vychází ze stejnojmenné Sofoklovy tragédie, odehrávající se na ostrově Lémnu na severu Egejského moře v desátém roce trojské války. Bojovník a vynikající lučištník Filoktétés byl účastníkem první řecké výpravy za dobytím Tróje. Byl však uštknut hadem, jehož jed jej sice nezabil, ale rána se nikdy nezahejila. Odysseus jej proto vylákal na pustý ostrov. Věštba ale předpověděla, že Trója bude dobyta teprve tehdy, až bude Paris zabít Filoktétovým lukem, který nikdy nemíjí cíl. Odysseus s Achillovým synem Neoptolemem proto připlouvají na ostrov, aby od Filoktéta získali jeho luk. Plán se zdaří, Neoptolemos však Filoktéta přemlouvá, aby se s nimi vrátil dobýt Tróju. Filoktétovi se nakonec zjevuje samotný Héraklés a přiměje jej zapomenout na utrpení křivdy a jít za válečnou slávou.

KDO JE JAN KLUSÁK?

Narodil se 18. dubna 1934 v Praze, kde také vystudoval Akademii múzických umění v oboru skladba. Od roku 1959 spolupracoval s dirigentem a spolužákem Liborem Peškem, jehož souboru Komorní harmonie, působícímu v Divadle Na Zábradlí, věnoval řadu skladeb. Napsal množství scénické hudby, například pro hru Václava Havla *Zahradní slavnost* (1963). Jeho hudební stylovou inspirací byl meziválečný neoklasicismus – Iša Krejčí, Igor Stravinskij, Sergej Prokofjev. Již v šedesátých letech nasměřoval svůj tvůrčí zájem také k filmové tvorbě, jako skladatel i jako herec. Objevil se v menších i větších rolích v několika snímcích české nové vlny – *Sedmikrásky* (1966), *O slavnosti a hostech* (1966), *Mučedníci lásky* (1966) nebo *Valerie a týden divů* (1970). K těmto a mnoha dalším filmům složil také hudbu. Po srpnu 1968 byl označen za politicky nežádoucí osobu a jeho činnost byla omezována. Začal působit v Divadle Jára Cimmana, kde se zařadil i mezi herce. (Hudební spolupráce na inscenacích *Hospoda Na mýtince*, *Vražda v salonním coupé*, *Cimrman v říši hudby* a *Dlouhý, Široký a Krátkozraký*). I odtud však musel v roce 1976 odejít. Po roce 1989 byl zvolen předsedou hudebního odboru obnoveného spolku Umělecká beseda, místopředsedou České hudební rady a stal se členem umělecké komise mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro. V roce 2006 byl oceněn medailí Za zásluhy o stát v oblasti kultury a umění III. stupně. Jeho špičkovou tvorbu provází neotřelá hudební invence, ale i úcta k hodnotám a jistá spřízněnost s dílem Gustava Mahlera a Bedřicha Smetany, stejně jako mystifikace, ironie a hudební humor. (dj)

BARYTONISTA JAKUB TOLAŠ – PŘEDSTAVITEL TITULNÍ ROLE

Zpěv studoval nejprve u svého otce – sólisty ostravské opery, později u Zdeňky Divákové. První sólové angažmá získal ve Státním divadle v Ústí nad Labem, kde se následně zdokonaloval v pěvecké technice u prof. Jitky Švábové. Poté působil ve Státním divadle v Ostravě, kde setrval šest sezón, ve Slezském divadle v Opavě a v Janáčkově opeře Národního divadla Brno. Z rolí, jež v Ostravě vytvořil, jmenujme například Taddea (Rossini – *Italka v Alžíru*), Otokara (Weber – *Čarostřelec*), Haraštu (Janáček – *Příhody lišky Bystroušky*), Escamilla (Bizet – *Carmen*), Marcella a Schaunarda (Puccini – *Bohéma*), Tomského (Čajkovskij – *Piková dáma*) nebo Čajkovského Evžena Oněgina.

PREMIÉRA

Umberto Giordano (1867–1948)
ANDREA CHÉNIER
Příběh lásky básníka za doby Velké francouzské revoluce

Opera o čtyřech jednáních z roku 1896, libreto Luigi Illica (1857–1919)

Hudební nastudování **Zbyněk Müller**
Dirigent **Zbyněk Müller** / **Sander Teepen**
Režie **Ivan Krejčí**
Scéna **Milan David**
Kostýmy **Marta Roszkopfová**
Pohybová spolupráce **Igor Vejsada**
Sbormistr **Jurij Galatenko**
Dramaturgie **Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:
Andrea Chénier **Rafael Alvarez** / **Gianluca Zampieri**
Carlo Gérard **Jakub Kettner** / **Svatopluk Sem**
Maddalena z Coigny **Eva Dřízgová-Jirušová** / **Olga Romanko** / **Eva Urbanová**
Hraběnka z Coigny **Erika Šporerová** / **Eliška Weissová**
Mulatka Bersi **Kateřina Jalovcová** / **Michaela Kapustová**
Abbé, básník **Juraj Nociar** / **Peter Svetlík**
Pietro Fléville, romanopisec **Martin Gurbal'** / **David Szendiuch**
L'Incredibile **Václav Morys** / **Josef Moravec**
Roucher **David Nykl** / **Filip Tůma**
Madelon **Yvona Škvárová** / **Jitka Zerhauová**
Sansculot Mathieu, zvaný „Populus“ **Bogdan Kurowski** / **Roman Vlkovič**
Dumas, předseda tribunálu **Michal Onufer** / **Václav Živný**
Fouquier-Tinville, veřejný žalobce **Michal Křístek** / **Tomasz Suchanek**
Majordomus / Schmidt, žalávník **Siarhei Zubkevich** / **Vlastimil Nitschmann**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková**

Uvádíme v italském originále s českými titulky

Pro většinu veristických autorů je příznačné, že přesto, že po sobě zanechali bohaté operní dědictví, na dnešních jevištích se pravidelněji objevuje jen několik jejich oper. Platí to o Francescu Cileovi, Pietru Mascagnim, Pietru Leoncavallovi, ale i Umberto Giordanovi. V případě Giordana bývá nejčastější dramaturgickou volbou (ačkoli v kontextu celosvětové produkce po ní jednotlivé operní domy sahají jen velice málo) *Andrea Chénier*. Je trochu paradoxní, že Giordano svou nejznámější operu původně ani neměl vytvořit. V roce 1894 si skladatel Alberto Franchetti (1860–1942) objednal u Luigiho Illicy libreto na motivy posledních let života revolučního básníka Andrého Chéniera (1762–1794), jehož život vyhasl pod gilotinou v poslední fázi Velké francouzské revoluce. Illica souhlasil a libreto skutečně vytvořil, ale nakonec neposloužilo Franchettimu, ale Giordanovi, kterému bylo jeho soupeřníkem velkoryse darované.

Giordano se v té době totiž pokoušel o velký návrat na operní jeviště a právě *Andrea Chénier* mu k tomu měl dopomoci. **Giordano měl kolem roku 1894 pověst génia, který ale promarnil svůj talent.** Už jako velmi mladý napsal operu *Marina*, která ve skladatelské soutěži skončila mezi nejlepšími a natolik zaujala i nakladatele Eduarda Sonzogna, že skladatele vzal pod svá křídla. Giordano však tuto velkorysou příležitost plně nevyužil a po neúspěchu opery *Regina Diaz* s ním Sonzogno přerušil veškerý kontakt. Giordano se poté dostal do existenčních potíží a Franchetti, ve snaze pomoci svému dobrému příteli, se v jeho prospěch vzdal nároku na libreto *Andrey Chéniera*.

Koncem ledna roku 1896 byla opera hotova. **Premiéra se uskutečnila v milánské La Scale o dva měsíce později a měla triumfální úspěch.** V průběhu následujícího roku byla uvedena nejen ve většině italských měst, ale také

například v New Yorku, Budapešti, Moskvě nebo v Petrohradě. Opera *Andrea Chénier* byla na svou dobu velmi současná – obsahem i formou. Po hudební stránce následovala moderní směr nastolený v té době Mascagnim v jeho *Sedláku kavalírovi* a obsahově zároveň reagovala na tehdejší politicko-sociální situaci. Napjatá atmosféra v Itálii koncem devatenáctého století vedla k rozmachu různých radikálních hnutí, což Giordano jen nerad sledoval. Oprávněně se obával toho, že by se země mohla dát na krvavou cestu teroru, kterou kdysi ve Francii nastolili jakobíni. *Andrea Chénier* měl tak být varovným signálem pro celou italskou společnost. Každá doba i každý národ má svého Andreu Chéniera, který byl stíhán, nebo dokonce i popraven za své názory, přesvědčení nebo víru. **A v tom tkví i jeden z odkazů Giordanovy opery: na mučedníky se nesmí zapomínat.** (dj)

NENECHTE SI UJÍT – NAPOSLEDY V TÉTO SEZÓNĚ!

Bedřich Smetana (1824–1884)

ČERTOVA STĚNA

Komicko-romantická opera plná fantazie

Hudební nastudování	Robert Jindra
Dirigent	Marek Prášil
Režie	Jiří Nekvasil
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Marta Roszkopfová
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Daniel Jäger

V hlavních rolích **Martin Bárta** (Vok Vítkovic), **Kateřina Jalovcová** (Záviš, jeho synovec), **Luciano Mastro** (Jarek, rytíř ve službě Vokově), **Dana Burešová** (Hedvika, hraběnka ze Šauenburka), **Václav Morys** (Michálek, hradní na Rožmberce), **Lucie Kašpárková** (Katuška, jeho dcera), **Zdeněk Plech** (Beneš, poustevník) a **Peter Mikuláš** (Rarach)

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková** – a balet NDM

Uvádíme v českém originále s českými titulky

Repriža 5. 5. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Václav Morys (Michálek), Martin Bárta (Vok Vítkovic) a sbor opery NDM

Foto Daniel Jäger

V květnu se se svými diváky na čas rozloučí inscenace poslední dokončené opery Bedřicha Smetany *Čertova stěna*. Toto dílo plné fantazie i dávelských nástrah je na repertoáru opery NDM od minulé sezóny a jeho nastudování bylo příspěvkem k celorepublikovým oslavám Roku české hudby 2014.

Libreto napsala na počátku osmdesátých let devatenáctého století Eliška Krásnohorská (1847–1926) podle staré české pověsti. Vznikl

tak příběh o ďáblovi, který sleduje svůj prospěch a brání panu Vokovi oženit se a zachovat rod. Smetana naplnil příběh ve své hudbě silně autobiografickými prvky. Ztvárňuje zde svoji touhu po lásce, po naději, osobním štěstí a společenské rehabilitaci, po vykoupení a zboření své vlastní Čertovy stěny – smrtící zdi, kterou kolem něj staví prokletí hluchoty, mučivých halucinací a postupně zabíjejícího šílenství. (dj)

INZERCE

Peter Mikuláš (Rarach)

Foto Daniel Jäger

Sheep shop
SÝROVÝ KRÁMEK • SÝRÁRNA

přes 100 druhů sýrů z celé Evropy
kozí - kravské - ovčí - buvolí

kozí mléko, máslo, řecké jogurty
a jiné speciality

čerstvé kozí sýry z farmy, tvaroh,
bryndza, korbáčiky...

Vína z vinic Pierre Richarda
a Gérarda Depardieu

dárkové balení

po - pá: 8 - 19 hod.
so: 9 - 13 hod.

zastávka
hotelový dům Jindřich
Nádražní 48 Moravská Ostrava • tel.: + 420 733 702 442

provozovatel:
Cheesy Shop s.r.o.

NENECHTE SI UJÍT – KLENOT BELCANTOVÉ OPERY!

Gaetano Donizetti (1797–1848)

MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)

Strhující operní duel dvou královen – Marie Stuartovny a Alžběty I.

Hudební nastudování	Tomáš Brauner
Dirigent	Tomáš Brauner / Marek Prášil
Režie	Linda Keprtová
Scéna a kostýmy	Eva Jiříková
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Daniel Jäger

V hlavních rolích **Agnieszka Bochenek-Osiecka** / **Sonja Šarić** / **Jana Šrejma Kačírková** (Marie Stuartovna, skotská královna), **Silvia Beltrami** / **Michaela Kapustová** (Alžběta, anglická královna), **Erika Šporerová** / **Eliška Weissová** (Anna Kennedyová, Mariina chůva), **Philippe Do** / **Luciano Mastro** (Robert, hrabě z Leicesteru), **Jakub Kettner** / **Marián Lukáč** (Vilém Cecil, kancléř státní pokladny) a **Martin Gurbal** / **Jan Štáva** (Jiří Talbot, hrabě ze Shrewsbury)

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková**

Martin Gurbal (Jiří Talbot), Michaela Kapustová (Alžběta), Marián Lukáč (Vilém Cecil) a sbor opery NDM

Foto Martin Popelář

Uvádíme v italském originále s českými titulky

Reprizy 6. 5. (18.30), 29. 5. (18.30) a 11. 6. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Inscenací opery Gaetana Donizettiho *Maria Stuarda* (Marie Stuartovna) pokračuje – po *Anně Boleynové* uvedené v roce 2013 – trilogie „Anglické královny italského belcanta“, která bude završena v příští sezóně operou *Roberto Devereux*. Libreto k *Marii Stuartovně* napsal mladý spisovatel a právník Giuseppe Bardari

(1817–1861) podle italského překladu stejnojmenné hry Friedricha Schillera z roku 1800. Děj opery je volně založen na životních osudech skotské královny Marie Stuartovny a anglické královny Alžběty I., ale oproti předloze byl zbaven většiny politicko-náboženských detailů. Ponechána ale byla scéna setkání obou královen, i když k ní ve skutečnosti nikdy nedošlo. Přidán byl navíc fiktivní milostný vztah mezi Marií a Robertem Dudleyem, hrabětem z Leicesteru. Světová premiéra se uskutečnila 30. prosince 1835 v milánské La Scale. (dj)

OSTRAVSKÉ FESTIVAL NOVÉ A EXPERIMENTÁLNÍ HUDBY

DNY OSTRAVA DAYS 2015 NEW & EXPERIMENTAL MUSIC FESTIVAL

Ostravské centrum nové hudby ve spolupráci s Národním divadlem moravskoslezským uvádí

NOVÁ OPERA / NEW OPERA

18:30 / Divadlo Jiřího Myrona
GEORGE LEWIS: Afterword / Doslov [2014–15]

Experimentální opera afroamerického skladatele na pozadí historických událostí USA. Alegorie o míře sporů ve společnosti, které se dotýkají každého z nás.

Libreto: George Lewis
Režie: Sean Griffin, Catherine Sullivan
Zpívá: Joelle LaMarre (soprán), Gwendolyn Brown (kontraalt), Julian Terrell Otis (tenor)
Hraje: Ostravská banda
Dirigent: Rolf Gupta

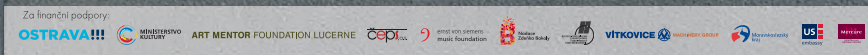
20:30 / Divadlo Antonína Dvořáka
PETR KOTÍK: Master-Pieces / Mistrovská díla [2014–15]
Úvaha o podstatě tvůrčího procesu. Libreto je založeno na textech Gertrudy Stein: „Co jsou mistrovská díla a proč je jich tak málo“ (1937) a na krátkých výňatcích z knihy-deníku „Války které jsem zažila“ (1944–45). Scéna jednoaktovky je zasazena do konce 2. světové války, kterou Gertruda Stein prožila v alpské vesničce Culoz na jihu Francie.

Libreto: Petr Kotík dle textů Gertrudy Stein
Scénická realizace: Jiří Nekvasil, David Bazika
Zpívá: Kamala Sankaram (soprán), Marty Coyle (tenor), Jeffrey Gavett (baryton), Adrian Rosas (bas)
Hraje: Pauline Kim Harris (housle) a Ostravská banda
Dirigent: Petr Kotík

Operní večer se koná v rámci festivalu **OSTRAVSKÉ DNY 2015** (21.– 29. 08.)

více na: **www.newmusicostrava.cz**

28 / 08 2015

VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY

Z pražské Vikárky přes Měsíc až k husitům – poslední tři ostravské reprízy čekají úspěšnou operu **VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY** v Divadle Antonína Dvořáka. Nenechte si ujít jeden z operních hitů 20. století v podání souboru opery NDM!

V hudebním nastudování Roberta Jindry a pod režijní taktovkou dua SKUTR (Martina Kukučky a Lukáše Trpišovského) se opera setkala s velmi kladným ohlasem nejen u diváků, ale i divadelních kritiků. Jako Matěj Brouček se opět představí mexický tenorista **Jorge Garza**, v roli Málíčky **Agnieszka Bochenek-Osiecka** a coby Pegas, symbol básnické fantazie, **Jindřich Panský** (reprezentant České republiky ve sportovní gymnastice).

Inscenace podle literární předlohy Svatopluka Čecha byla uvedena po dlouhých 55 letech. Poslední reprízy *Výletů páně Broučkových* uvádíme v Divadle Antonína Dvořáka 9. 5. a v derniéře pak 31. 5. 2015.

(red)

INZERCE

moravskésyry.sk
výroba a prodej parených sýrů
Prodej sýrových výrobků i na oslavy, svatby, rauty a catering
tel.: +420 727 831 031

činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Bohumil Hrabal (1914–1997)
– Jiří Janků (1967) – Petr Svojtka (1972)
POSTRŽÍNY

Sladký život správce jednoho pivovaru
Režie: Janusz Klímsza
Premiéra 6. listopadu 2014
v Divadle Jiřího Myrona

Herman Koch (1953) – Kees Prins (1956)
VEČERE
Hodokvas kořeněný vraždou
Režie: Peter Gábor
Česká premiéra 13. listopadu 2014
v Divadle Antonína Dvořáka

Ivan Buraj (1988) – Marek Pivovár (1964)
– Dagmar Radová (1987)
ODSUN!!!
Show must go on
Režie: Ivan Buraj
Česká premiéra 22. ledna 2015
v Divadle Antonína Dvořáka

Felicia Zeller (1970)
ROZHOVORY S ASTRONAUTY
Výprava do kosmu upracovaných žen a jejich au pair
Režie: Ondřej Elbel
Premiéra 23. ledna 2015
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Molière (1622–1673)
ŠKOLA PRO ŽENY
Ženu (ne)vychováš!
Režie: Janusz Klímsza
Premiéra 19. března 2015
v Divadle Antonína Dvořáka

Christopher Marlowe (1564–1593)
DOKTOR FAUSTUS
Čiň čertu dobře...
Režie: Pavel Khek
Premiéra 26. března 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Francis Scott Fitzgerald (1896–1940)
– Rebekka Kricheldorf (1974)
VELKÝ GATSBY
Večírek nekonečných iluzí
Režie: Peter Gábor
Česká premiéra 11. června 2015
v Divadle Jiřího Myrona

DOKTOR FAUSTUS
Tereza Richtrová (Zlý anděl), Robert Finta (Mefistofeles),
František Strnad (Doktor Jan Faustus)

Foto Radovan Štašný

Činohra NDM je na Facebooku:
ČINOHRA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

REPERTOÁR ČINOHRY (KVĚTEN – ČERVEN 2015)

Anna Saavedra
KUŘÁČKY
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
2. 5. (19.00), 6. 6. (19.00), 12. 6. (19.00)

Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka
POSTŘÍŽINY
Režie: Janusz Klimsza
3. 5. (15.00), 14. 5. (18.30), 19. 5. (18.30), 27. 6. (18.30)

Felicia Zeller
ROZHOVORY S ASTRONAUTY
Režie: Ondřej Elbel
3. 5. (19.00), 7. 5. (19.00), 28. 5. (19.00)

Christopher Marlowe
DOKTOR FAUSTUS
Režie: Pavel Khok
4. 5. (18.30), 12. 5. (18.30), 22. 5. (18.30), 2. 6. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
5. 5. (18.30), 29. 5. (18.30), 23. 6. (18.30), 25. 6. (18.30)

Ivan Buraj – Marek Pivovar – Dagmar Radová
ODSUN!!!
Režie: Ivan Buraj
7. 5. (18.30), 28. 5. (18.30)

George Tabori
MŮJ BOJ (Mein Kampf)
Režie: Juraj Deák
10. 5. (14.00), 10. 5. (19.00)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman
10. 5. (19.00), 14. 6. (19.00)

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
Režie: Vít Vencel
13. 5. (18.30)

Molière
ŠKOLA PRO ŽENY
Režie: Janusz Klimsza
15. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 17. 6. (18.30), 21. 6. (10.30)

Herman Koch – Kees Prins
VEČĚRE
Režie: Peter Gábor
17. 5. (15.00)

Michael Cooney
HABAĐÚRA
Režie: Roman Groszmann
20. 5. (18.30), 21. 5. (18.30)

Liz Lochhead
PERFECT DAYS
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
30. 5. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
31. 5. (19.00), 19. 6. (19.00)

Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf
VELKÝ GATSBY
Režie: Peter Gábor
11. 6. (18.30) – česká premiéra, 13. 6. (18.30) – I. repríza, 15. 6. (18.30)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA ČINOHRY

Milí diváci a přátelé divadla,

po nedávné premiéře *Doktora Faustuse* jsem si povídal s mladou talentovanou herečkou o práci v divadle a před filmovou kamerou. Na otázku, jak se rozhodovat mezi divadelními a filmovými nabídkami, mně odpověděla, že je důležité zvážit, co vás jako umělce naplňuje štěstím.

Právě pátrání po té správné podobě štěstí, kde a jak ho hledat – v práci, ve vztahu nebo v penězích? To trápí divadelní postavy v připravované inscenaci *Velký Gatsby*, která bude mít českou premiéru 11. června 2015 v Divadle Jiřího Myrona.

Doufám, že jste již nahlédli do nové brožury divadelního předplatného na sezónu 2015/2016 a zjistili, že na Vás čekají velmi zajímavé tituly. Dočtete se také podrobné informace o některých divadelních režisérech, s jejichž tvorbou se budeme moci setkat.

Přeji Vám krásné jarní i letní dny a těším se na setkání s Vámi v další divadelní sezóně.

Peter Gábor

Ve dvou květnových reprízách můžete zhlédnout inscenaci ODSUN!!!, kterou činohra NDM završuje volnou trilogii o ztrátě historické paměti. Reprízy 7. 5. (18.30) a 28. 5. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka. Foto Radovan Štátný

UVEDLI JSME

Molière (1622–1673)
ŠKOLA PRO ŽENY
Ženu (ne)vychováš!

Překlad Svatopluk Kadlec
Režie Janusz Klimsza
Dramaturgie Dagmar Radová
Scéna a kostýmy Marta Roszkopfová
Výběr hudby Janusz Klimsza, Jiří Šimáček

Osoby a obsazení:
Arnolf Jan Fišar
Anežka, mladá dívka vychovávaná Arnolfem Petra Lorencová
Horác, ctitel Anežky Ivan Dejmal
Chrysald, Arnolfův přítel Tomáš Jirman
Oront, Horácův otec / Notář David Viktora
Alán, Arnolfův sluha Jan Lefner
Jiřka, Arnolfova služebná Michaela Petřeková
Klavírista Jiří Šimáček

Reprízy 15. 5. (18.30), 27. 5. (18.30),
17. 6. (18.30) a 21. 6. (10.30)
v Divadle Antonína Dvořáka

Ivan Dejmal (Horác), Jan Fišar (Arnolf) Foto Radovan Štátný

Máte rádi klasické divadelní texty? Nesmrtelného Molièra? Češtinu v její nepokleslé podobě a kráse veršů? Herecké divadlo, které okouzluje a baví filigránsky vypracovanými detaily zasazenými do dokonale fungujícího celku? Gershwinův Staré filmové grotesky? Jana Fišara?

Pak rozhodně vyzkoušejte svěží jarní pokrm *Škola pro ženy* podle nejnovějšího receptu Janusze Klimszy... (pb)

„... V představení doslova exceluje jeden z nejlepších ostravských herců Jan Fišar, pro kterého představuje postava Arnolfa jednu z jeho životních rolí.

(...) Janusz Klimsza opět potvrzuje mistrovskou znalost zvoleného žánru a všeho, co patří k jeho dokonalému předvedení. Vede herce nejen k maximálnímu soustředění nad mluveným slovem, ale do detailu a do výborně

vygradované pointy staví jednotlivé situace. A tak někdy stačí k výbuchu smíchu v hledišti jediné závěrečné gesto, jediné závěrečné slovo věty, ba dokonce jen osamocený povzdech či přesně intonovaná otázka. V tomto je ostravská Škola pro ženy ukázkou krásy a síly slova, která se dnes už moc často neslyší, ale ani nevidí.

(...) Hudba s charakterem klavírního doprovodu filmových amerických grotesek z počátků minulého století předznamenává gejzír klauniád, ve kterých doslova září představitel hlavní role Arnolfa Jan Fišar, jenž v průběhu dvouhodinového představení téměř neodchází ze scény a (...) v této roli konečně uplatňuje schopnost jednání slovem, schopnost vyjadřovat se veršem jako přirozenou řečí a zároveň osobní komediantství...

(...) Představiteli hlavní role výborně sekundují další dva spoluhráči, Petra Lorencová v roli Anežky, dívky Arnolfem vychovávané a zároveň jím samotným vysněné coby jeho manželka, a Ivan Dejmal, ztělesňující mladého Anežčina čitele. Také o nich platí slova vyřčená na adresu Jana Fišara, také oni dva dokonale vládou mluvním slozce svého hereckého projevu a stejně tak si užívají groteskní situace, do kterých jejich postava dostává Arnolfa. (...)

Molièrova Škola pro ženy v podání největší ostravské činohry je doslovným hereckým divadlem nejvyšší kvality...

Ladislav Vrchovský: Molièrova Škola pro ženy: Herecký koncert nejvyšší kvality a jedna z životních rolí Jana Fišara, www.ostravan.cz

Petra Lorencová (Anežka), Jan Fišar (Arnolf) Foto Radovan Štátný

Christopher Marlowe (1564–1593)

DOKTOR FAUSTUS

Čiň čertu dobře...

Překlad	Martin Hlinský
Režie	Pavel Khek
Dramaturgie	Marek Pivovar
Scéna	Michal Syrový
Kostýmy	Agnieszka Pátá-Oldak
Hudba a jiné zvuky	Václav Kořínek
Pohybová spolupráce	Igor Vejsada
Souboje	Petr Nůsek
Úprava textu	Marek Pivovar a Pavel Khek

Osoby a obsazení:

Doktor Jan Faustus, Ingram Frizer

František Strnad
 Mefistofeles, Christopher Marlowe

Robert Finta
 Vladimír Polák
 Wagner
 První učenec, Mnich, William Shakespeare

Aleš Bilík
 Jan Kovář
 František Večeřa
 Petr Houska
 Anna Cónová
 Pavlína Kafková
 Lucie Končoková
 Tereza Richtrová
 Vladimír Čapka
 Marcel Školout
 Miroslav Rataj
 Izabela Firlová
 všichni
 Druhý učenec, Mnich
 Robin
 Ralf, Sir Walter Raleigh
 Papež, Císař, Handlír
 Šenkýřka
 Dobrý anděl
 Zlý anděl
 Lucifer
 Kardinál, Rytíř
 Stařec
 Helena
 Chór

Reprízy 4. 5. (18.30), 12. 5. (18.30), 22. 5. (18.30) a 2. 6. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Martin Hlinský přeložil přímo pro naše divadlo hru *Doktor Faustus*, kterou napsal pravděpodobně roku 1592 Shakespearův současník Christopher Marlowe. Nejen skutečnost, že jsou oba stejný ročník (1564) přivedla některé badatele k ničím nepodložené domněnce, že pravým autorem Shakespearova díla je Christopher Marlowe. (Soudí se dokonce, že šlo o dvojčata, z nějakého důvodu po porodu oddělená.) S touto pozoruhodnou, leč spornou okolností si začali pohrávat dramaturg Marek Pivovar s režisérem Pavlem Khekem a Marloweovu tragédii-frašku orámovali dalším příběhem.

Dábla si povětšinou asocičně spojujeme s temnotou. Proto nás může překvapit, že postava Lucifera v osobě Vladimíra Čapky je celá vyšňořena v bílém pánském obleku, jelikož bílá je jak známo symbol čistoty a nevinnosti. Lucifer nebudí v žádném ohledu sebemenší známku pekelného původu a vystupuje spíše jako sebejistý a seriózně vyhlížející manažer nežli opravdový pekelník.

Ale to je nepochybně inscenační záměr. **Zlo se nesmí nechat poznat jako zlo. Mám-li usku-tečnit své lživé a sobecké úmysly, musím působit co nejdůvěryhodněji.** Zlo je od náтуры daleko více nápadné a halasné, dává o sobě víc vědět a je celkově mnohem svůdnější než dobro, které se zdá být zakřiklé, malátné a hlavně nudné. Z té příčiny pak máme neobjektivně odůvodněný pocit, že ve světě jednoznačně převažuje zlo.

A tak i Luciferův sluha Mefistofeles v podání Roberta Finty se vůči Faustovi chová kamarádsky a s kulantní úslužností mu vychází vstříc tak jako obchodník svému přednímu klientovi. A ve chvílích, kdy je jeho svěřenec soustavně obtěžkáván pochybovačstvím, zda si správně vybral, s ním má snad dokonce i soucit.

Právě to trýznivé kyvadlo Faustových pochyb, které ho jednou přivádí na stranu Lucifera, po-druhé na stranu Boha, předvádí František Strnad natolik naléhavě, že se nám jej chtě nechtě musí zzelet. Rozumíme, že se Faust oddal černé magii, která jediná mu skýtá vábivou možnost poručit větru, dešti a ukonejšit jeho touhu po vševědění a všemohoucnosti. Jak říká jeden z našich čel-ných znalců tohoto oboru psycholog Milan Na-konečný, „podstatou magie je úsilí o komunikaci člověka s transempirickými světy“, tedy takovými světy, které překračují naši osobní smyslovou zkušenost s viditelným, slyšitelným a hmatatelným světem. Jinými slovy téhož autora, jde o „zvláštní druh komunikace se silami nebo ener-giemi, které nejsou současné vědě známy“.

Kdyby byl Faust řádně četl Bibli, narazil by ve starozákonní knize *Kazatel* na přemoudrá slova krále Šalamouna, taktéž velkého odborníka a přeborníka v magii: „Kde je mnoho moudrosti, je i mnoho hoře, a čím víc vědění, tím víc bolesti.“ (V kralickém překladu: „Kde jest mnoho moudrosti,

František Strnad (Doktor Jan Faustus) Foto Radovan Štátný

tu mnoho hněvu; a kdož rozmnožuje umění, roz-množuje bolest.“)

A v duchu těchto slov lze interpretovat i Faustův příběh. **V přeneseném smyslu nám Marloweova hra vzkazuje toto: Kdo žije v nevědomosti, zažívá rajskou pohodu, kdo chce vědět víc než je zdrávo, zažije peklo.**

Přicházet věcem na kloub, zjistit, jak se věci mají, případně co za nimi vězí, je patrně předem určený úděl lidstva, jenž trvá od věků do věků. Lidstvo během etap svého vývoje dosáhlo vždy určité sumy vědění. Jenže naprostého vševědění nemůže být dosaženo naráz, protože ostatní jeho várky musejí zbýt ještě na další a další pokolení. Nemělo by přece smysl přicházet na svět, kdybychom se už neměli čím zabývat. A tak abychom se samou nudou a omrzelostí neužrali, sami sobě si z generace na generaci předáváme spolu s dosavadními poznatky dodělavky svých úkolů. Jeden druhému tak zabezpečujeme činnost a uchystáváme nejeden hlavolam. Co ještě nezaniklo, se musí rozvíjet... (on)

Robert Finta (Mefistofeles), Vladimír Čapka (Lucifer) a František Strnad (Doktor Jan Faustus) Foto Radovan Štátný

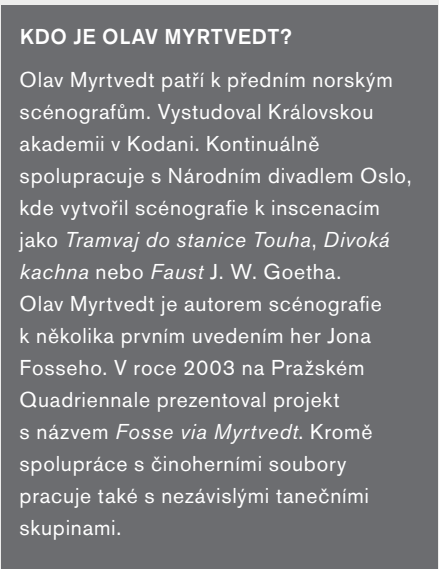
NORSKÝ LESÍK O KROK BLÍŽE

Již v minulém čísle jsme vás informovali, že či-nohře NDM se podařilo získat grant z Norských fondů na základě projektu **Norský les na čes-kém jevišti**. První fáze příprav inscenace hry norského autora Jespera Halleho v režii Victorie Meirik se už plně rozběhla.

V současné době překladatelka Jaroslava Vrbová pracuje na překladu a stávající fázi popi-suje takto: „*Hru mám ve stadiu řekněme hru-bého překladu, abych o ní mohla dál přemýšlet a dolaďovat ji.*“ Jak se *Lesík* překládá a na jaká úskalí paní Vrbová naráží, rozvádí ještě dále: „*Lesík je těžký v tom, že je tam více naznače-no než řečeno. Kromě toho vystupují ve hře pouze děti, v jejichž replikách je zároveň cítit, že na události nahlížíj z pohledu dospělých. Z toho vyplývá mimo jiné i jeden velký překla-datelský problém, například vulgarity, ve kte-rých si děti libují a užívají je s velkým gustem, aniž, domnívám se, přesně vědí, jaký je jejich význam. Jak zvolit správný český ekvivalent?*“ Nepracuje se ale pouze na překladu. **Reži-sérka Victoria Meirik ve dnech 21.–23. břez-**

Norská režisérka Victorie Meirik, která bude LESÍK režirovat

KDO JE OLAV MYRTVEDT?

Olav Myrtvedt patří k předním norským scénografům. Vystudoval Královskou akademii v Kodani. Kontinuálně spolupracuje s Národním divadlem Oslo, kde vytvořil scénografie k inscenacím jako *Tramvaj do stanice Touha*, *Dívoká kachna* nebo *Faust* J. W. Goetha. Olav Myrtvedt je autorem scénografie k několika prvním uvedením her Jona Fosseho. V roce 2003 na Pražském Quadriennale prezentoval projekt s názvem *Fosse via Myrtvedt*. Kromě spolupráce s činoherními soubory pracuje také s nezávislými tanečními skupinami.

na navštívila Ostravu, jednak aby si prohlédla prostor, kde se bude *Lesík* insce-novat – Divadlo Antonína Dvořáka – jednak aby se podívala na práci herců. Během své návštěvy měla možnost vidět dvě činoherní inscenace *Škola pro ženy* a *Podivný případ se*

Ilustrace k LESÍKU od ostravského umělce Marka Pražáka

psem. Své první dojmy z Ostravy a ostravského divadla Victoria Meirik popsala takto: „*Ostrava mě velice zajímá, přestože se zatím pouze seznamuji. Její historie a sociální specifika mě skutečně zaujala. Ostrava jako město působí velmi klidně, až prázdně teď o víkendu, ale její průmyslový ráz je skutečně pozoruhodný. A co se týče divadla, zatím mohu říct, že je mi sympatické ve svých uměleckých záměrech a ambicích.*“

Další návštěva Victorie Meirik v Ostravě je na-plánována na květen, kdy bude moci zhlédnout další činoherní představení. Zároveň se této návštěvy zúčastní také scénograf inscenace *Lesík* Olav Myrtvedt. (mk, dr)

Projekt je realizován za laskavé podpory EHP fondů

Francis Scott Fitzgerald (1896–1940)

– Rebekka Kricheldorf (1974)

VELKÝ GATSBY

Večírek nekonečných iluzí

Režie **Peter Gábor**
Dramaturgie **Dagmar Radová**
Scéna **David Bazika**
Kostýmy **Tomáš Kypta**

Osoby a obsazení:

Jay Gatsby **Ivan Dejmal**
Nick Carraway **Robert Finta**
Daisy Buchananová **Izabela Firlová**
Tom Buchanan **Jacob Erftemeijer**
/ David Janošek
Myrtle Wilsonová **Pavlaína Kafková**
George Wilson **Petr Houska**
Jordan Bakerová **Lucie Končoková**
Pan Gatz **Jan Fišar**
McKeeová **Lada Bělašková**
McKee **Vladimír Polák**
Catherine **Tereza Richtrová**
Joan **Alexandra Gasnářková**
Harold **František Strnad**
Herečka **Marie Logojdová**
Brejloun **Jiří Sedláček**
Kamarádka **Petra Lorencová**
Butler **František Večeřa**
Dívka **Aneta Kernová**
Student **Jan Kovář**

Česká premiéra 11. června 2015
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 13. 6. (18.30) a 15. 6. (18.30)
v Divadle Jiřího Myrona

Sezóna 2014/2015 se blíží do svého finále a soubor činohry po premiérách *Doktora*

Faustuse a *Školy pro ženy* čeká poslední titul – dramtizace jednoho z nejslavnějších románů moderní americké literatury *Velký Gatsby*.

Jelikož se *Velký Gatsby* stal povinnou školní literaturou a také proto, že se dočkal několika filmových zpracování, je základní příběh poměrně dobře znám. **Jak tomu v zásadních dílech bývá, hlavní roli hraje láska a ideály. Velmi snadno by se mohlo tvrdit, že se dokonce jedná i o romantický příběh.** Nenechme se ale ošálit, láska, kterou Gatsby chová ke své milované Daisy, vypadá z určité perspektivy skutečně velmi romanticky, ovšem má i svou odvrácenou stranu, a to velmi komplikovanou. Nelze totiž pominout, že Gatsby se na představu o velké nehynoucí lásce soustředí poněkud přepjatě. A tak se začíná rozehrávat mnohem závažnější hra, ve které významnou roli hrají ideály a jejich konfrontace s realitou. Zároveň ale Gatsby a Daisy nejsou těmi jedinými, kdo musí dojít k mnoha důležitým rozhodnutím, které ovlivní jejich příští životní směřování. V podobně překerní životní situaci se nachází i Nick Carraway, vypravěč celého příběhu, který přichází do New Yorku, aby, jak sám říká, „ze sebe něco udělal“. Ale udělat ze sebe něco má mnoho podob a každý nový známý vám velice ochotně začne vnučovat svoji životní strategii. **Je těžké se v tom všem orientovat a zůstat věrný sám sobě, zvláště neznámému-li v tomto světě (zatím) vůbec nic a nemůžete se honosit ani původem, ani majetkem. V takové situaci se i láska značně komplikuje.** To je zase příběh Nicka a Jordana, který není radno vedle příběhu Gatsbyho a Daisy podceňovat.

Jak všechny postavy svůj životní úděl a lásku vyřeší, uvidíte nejdříve 11. června, ale jak se k otázkám, které si kladou samy postavy, staví čtveřice hlavních představitelů – **Izabela Firlová** (Daisy), **Lucie Končoková** (Jordan), **Ivan Dejmal** (Gatsby) a **Robert Finta** (Nick), se můžete dočíst už nyní.

Láska je jedním z hlavních témat Velkého Gatsbyho. Ale každá z postav si ji vykládá jinak. Setkáme se zde s poněkud nabubřelými romantickými představami, ale také s velmi klidným a poněkud pragmatickým výkladem. Co je ti bližší?

Izabela: Někdy je hezké, když člověk se nechá unést romantikou a vším kolem toho, ale vždy musí mít na paměti, že nebude plout na růžovém obláčku do konce života... Já samu sebe hodnotím jako romantického realistu... Vztah není jen o té romance, ale hlavně o porozumění, trpělivosti a dalších důležitých věcech, které nesmí mezi dvěma lidmi chybět.

Lucie: Nenabubřelá romantika prokládaná pragmatickým výhledem do budoucnosti.

Ivan: Záleží na úhlu pohledu. To, co je pro jednoho nudné a pragmatické, může být pro druhého vzrušující. Já se vyhýbám tomu, abych sám sebe definoval. Dělavám to, jen když je mi ouvej, nebo když někomu ublížím. A to proto, abych to změnil. Ale když už jsme u toho, mám rád i květiny, i rock-and-roll, i klidnou procházku parkem.

Robert: Bližší je mi vyhnout se jí obloukem.

Gatsby je velmi cílevědomý muž a perfekcionista – vše musí odpovídat jeho představám, ačkoli někdy tak ignoruje realitu, ale také pocity a názory ostatních. Je to i tvůj případ?

Izabela: Naprosto ne...

Lucie: Jsem cílevědomá a mám i smysl pro detail v určitých věcech, dokážu být na sebe přísná a leckdy se i hnát do zbytečných extrémů, ale abych kvůli tomu ignorovala realitu a své okolí? To snad ne. (*úsměv*) Naštěstí mám vedle sebe blízké, kteří mě dokážou vždy vrátit zpět do reality.

Ivan: Cílevědomost a perfekcionismus jsou určitě dobré vlastnosti, ale doufám, že to s nimi nepřeháním na úkor ostatních. O to víc si to chci užít v kůži Gatsbyho na jevišti.

Robert: Nevím. Potřeboval bych lepší otázku.

Nick Carraway, vypravěč celého příběhu, se snaží nalézt roli, kterou má v životě hrát, ale není to příliš jednoduché. Ty v tom máš jasno? A nekomplikuje to divadlo?

Izabela: Pro mne je důležité být sama sebou, být obklopena svou rodinou a přáteli. A brát ze svého života to nej.

Lucie: Být hlavně sám sebou a šťastný, naplnit svůj život smyslem pro co žít a vůbec ŽÍT a možná hodit za hlavu: „Jakou roli v tomto světě máš?“ Myslím že, nezáleží na tom, jestli jsme divadelníci, horníci, manažeři. Spousta z nás si asi nikdy neuvědomí, jakou „roli“ nebo co mají ve světě vykonat, jaké ve skutečnosti mají poslání, proč jsme vůbec tady. Je to komplikovaná otázka.

Pokud si život a sebe sama chceme komplikovat, uděláme to a rozhodně bych to nedávala za vinu divadlu. Já jsem já, v divadle jsou role, snažím si je moc nepřenášet do osobního života, někdy je to těžké, ale já chci žít svůj život, ne život fiktivních postav.

Ivan: Kdo moc hledá, nemusí najít. Snažím se žít. Výchozí bod je jasný, vím, jak se jmenuju. Ale jsem rád za jistoty, které mě v životě tak nějak kotví. Myslím tím hlavně rodinu a divadlo. Bez těchto věcí si neumím svoje žití představit. Takže s tím divadlem je to přesně naopak.

Robert: Matka příroda má pro mě jistě nějaké plány. Ale řeknu vám jedno – moje trpělivost není věčná.

Jedním z významných motivů ve Velkém Gatsbym jsou večírky. Divadlo je prostředí, které je na večírky také poměrně bohaté. Netrpíš, stejně jako některé postavy, určitou únavou z pravidelných oslav?

Izabela: Ne netrpím... Ráda někdy zajdu na nějakou párty, ale abych každý večer chodila domů

V rámci **Ostravské muzejní noci 2015** se uskuteční večírek ve stylu *Velkého Gatsbyho!* V sobotu 13. června v Divadle Jiřího Myrona – začínáme ve 22 hodin!

Hlavní představitelé s režisérem Peterem Gáborem a dramaturgyní Dagmar Radovou

Foto Petr Hrubeš

nad ránem, tak to není nic pro mne. (*smích*)

Lucie: Už se mi to stalo a je dobré se v tu chvíli stáhnout a nechat večírky někde za sebou a trávit čas jinou aktivitou. Snažit se neotupět, ale to patří snad ke všemu, co činíme.

Ivan: Určitě ne. Večírkům se vyhýbám, alkoholu neholduji a nenávidím ponocování... A jestli ne, tak lžu...

Robert: Nikdy. Whiskey je nejdůležitější jídlo dne. To mě naučilo divadlo. (*dr*)

INZERCE

SUSHI PLUS

Rezidence Nová Karolina vedle restaurace PUB

tel.: 739 600 399

www.sushiplus.cz

ROZHOVOR S VLADIMÍREM POLÁKEM

DVĚ DESETILETÍ NA PRKNECH,
KTERÁ ZNAMENAJÍ SVĚT

Do čtyřicítky ti chybí ještě pár let a už máš za sebou dvacet let u divadla. Jak jsi to vnímal na začátku? Vzpomeň si na své tehdejší duševní rozpoložení?

Můj profesní vstup do angažmá proběhl podepsáním smlouvy v roce 1995. Dva roky před tím jsem dostal stipendium od českého literárního fondu, takže na ostravském jevišti hraju od roku 1993.

Ostravská konzervatoř má dlouhodobě velmi dobrou pověst a pomohla vychovat už pěknou řádku výtečných herců. Na které pedagogy rád vzpomínáš?

Mým hlavním pedagogem byla Alexandra Gasnářková. Pokud dělají studenti po konzervatoři přijímací zkoušky na DAMU nebo JAMU a řeknou, že jsou z Ostravy, vždy se někdo z komise zeptá, jestli je náhodou neučila paní Gasnářková, jež má bývalé studenty snad ve všech divadlech po republice. Umělecký přednes mě učil Miloslav Holub a já patřím k posledním studentům, které tento legendární herec a zakladatel hereckého oddělení na ostravské konzervatoři učil.

Vladimír Polák (Skapino), Zdeněk Kašpar (Geront) v inscenaci SKAPINOVA ŠIBALSTVÍ (NDM, 2001)

Foto Josef Hradil

Která role v NDM byla první, vynecháme-li obligátní „paní, nesu vám psaní“ či „třetího zbrojnoše zprava“? Jak na ni vzpomínáš?

Já naopak vzpomínám, když jsem poprvé stál na jevišti jako zbrojnoš, respektive voják anglické armády v představení *Pekelník* v roce 1991. Svou první větu „Můj bratr nesnáší krev, ušetřete ho“, jsem pronesl o rok později v inscenaci *Fiesco*. V obojím hrál hlavní roli Jan Fišar, takže jsem ho dva roky znal jenom ze zadu. On byl na forbině a já pět metrů za ním. První opravdová role byl Silvius v *Jak se vám líbí* v režii Juraje Deáka v roce 1993.

Jaká role z těch několika prvních let ti nejvíc „seděla“?

První hlavní role již po vstupu do angažmá byl Krista Mahon v *Hrdinovi západu* v režii Janusze Klimszy. Bylo pro mě fascinující a obrovskou školou poprvé táhnout celé představení. Rád také vzpomínám na představení *Rychlé frézy* a na *Skapinova šibalství* v režii Radovana Lipuse. S posledně jmenovanou inscenací jsme udělali asi 50 repríz, ale měla hořký konec, protože přímo na jevišti zemřel herec Jan Odl. Poetická a podle mnohých „legendární“ byla inscenace *Romance pro křídlovku*, kdy jsem hrál Františka Hrubína ml. (Františka Hrubína st. hrál Jan Fišar a to už jsem ho mohl vidět i z blízka). Nemůžu si nepřipomenout také roli Ženicha v *Krvavé svatbě*.

A z poslední doby? V jaké inscenaci ses cítil (nebo se cítiš) nejlépe?

Jsem rád, že jsem se mohl potkat s postavami Oscara Wildea (*Ideální manžel*, *Jak důležité je mít Filipa*); je potěšující hrát ve skvěle napsané anglické crazy-komedii, jako je *Habadúra*. Jsem také vedení divadla vděčný, že nechává na repertoáru Taboriho *Můj boj*, kde hraju Hitlera.

Z dob dávno i nedávno minulých jsem měl štěstí, že jsem hostoval napříč soubory NDM. Skvělé bylo zahrát si a zazpívat po boku Mirka Urbánka coby Kat v inscenaci *Kat a blázen* v operetním souboru nebo hrát roli Styxe v *Orfeovi v podsvětí* v komické opeře, když tuto roli hrál v minulosti i legendární ostravský komik pan Kobr. Měl jsem rád také postavy z Letních shakespearovských slavností jako Dromia v *Komedii omylů* nebo Birona v *Marné lásky snaze*.

Nedávno mě překvapila otázka, jaké to je, být dvacet let na jednom místě. Ty jsi na tom stejně. Takže: jaké to je? Jaké jsou plusy a mínusy?

Když někde strávíte dvacet let, určitě vám bude na tom místě velmi záležet. O to víc mám radost z úspěchů premiér kteréhokoli ze souborů NDM, protože mám napříč těmito soubory nemálo přátel. Co se týče vlastního souboru, s odstupem času si uvědomuji, že některé odchody herců, ať už ranou osudu, nebo odchodem za lákavou nabídkou do Prahy, způsobily nenahraditelnou ztrátu. Je mi líto, že už nejsou mezi námi herci jako Jan Filip, Milan Šulc, Zdeněk Kašpar, Zora Rozsypalová s Františkem Šecem.

Za dvacet let už jsi stihl poznat práci pěkně řádky režisérů. Nebudu z tebe loudit jména, raději tě požádám, abys popsal svůj režisérský ideál.

Herec bez režiséra není nic. Každý výborný režisér herce někam posune a já jsem měl štěstí s výbornými režiséry pracovat. Kdybych si měl namíchat ideálního režiséra, použil bych přísady z režisérů Deáka a Klimszy, kteří dokonale vidí mikrodeatily v situacích jednání mezi postavami. Pak bych si přímíchal cosi pro čistotu a víru v rytmus a verš od Michala Langa. Ukrojil bych si jistou hereckou volnost, kterou mi dával režisér Radovan Lipus, přísadu bych okořenil hledáním a trpělivostí začínat znovu a znovu od režiséra Petera Gábora. Celé bych to ozdobil pocitem pohody při práci od režiséra Vajdičky nebo Spišáka.

U publika jsi zaveden především jako herec komediální, dokonce už tě mnohdy provází „smích napřed“, tedy že se publikum směje už při tvém vstupu na scénu. Já tě znám ovšem spíše jako člověka vážného. Jak to jde dohromady?

Před časem na mě udeřila krize středního věku a nikdo mě nevaroval, že se tato krize může protáhnout až do důchodového věku.

Odhlédněme od komediálních postav a podívejme se na ty vážné. Která je tvoje „nej“? Kterou jsi měl nejraději a proč?

Já beru vážně i ty role komediální. Nicméně některé větší role byly pro mě skvělou zkušeností

ROZHOVOR S VLADIMÍREM POLÁKEM

také tím, s kým jsem mohl na jevišti takzvaně „partneřit“. V *Romanci* to byla Jana Bernášková, v *Krvavé svatbě* krom Gabriely Mikulkové také Veronika Forejtová, v *Yvonně, princezně burgundánské* mými rodiči byli Alexandra Gasnářková a Jan Fišar. Bylo skvělé hrát Trepleva v *Rackovi*, když matkou mi byla Anna Cónová. Nedávno derníerovaný *Macbeth* mi umožnil nechat se na jevišti vléci obrovskou energií Lady Macbeth Lady Bělaškové.

Herec má jen málokdy možnost ovlivnit, jakou roli bude hrát, postavy dostává „přiděleny“ od režisérů a dramaturgů. Jak to snášíš?

Já věřím, že šéf činohry a kmenový režisér mě v souboru potřebují a ví proč. Pokud ne, musel bych odejít. Dramaturgové v tomto ohledu nemohou nic udělat ani pro, ani proti.

Vím, že jsi měl blízko ke staršímu kolegovi Janu Filipovi. Co ti jako člověk a herec dal?

Když jsem byl malý, říkal jsem mu strejdo, protože byl sousedem v domě. S jeho dcerou jsem chodil do školky. Když jsem se připravoval na zkoušky na konzervatoř, šel jsem pro konzultaci za ním. Byl to neuvěřitelně charismatický herec. A zákulisí bavit svými historkami. Nezapomenu

na jeho radu, co se týče dialogové improvizace: „Musíš sledovat oči a znát se s kolegou tak, že poznáš z pohledu, kdy říká poslední větu, po které už neví jak dál.“ Často opakoval dialog z nějaké vtipné operety a dokládal na něm přesné načasování pointy. „Jak se jmenujete?“ „Kokos!“ „Kokos?“ „Ne, jenom s jedním koko.“ „Jo, Kos.“ A když to herec řekne rytmicky správně, každý pochopí, že pan Kos koktá.

Ať už chceš nebo ne, dostáváš se sám do věku, kdy si mladší kolegové mají vzít něco dobrého od tebe. Co jim dle svého soudu můžeš nabídnout?

Moc toho není. Snad jen víru v divadlo jako v kolektivní práci. A přijmout fakt, že pokud si lidé v souboru vzájemně nefandí, radují se z prohry a trápení jiného, utvářejí se skupinky vzájemných pomluv, tak mají velmi ztížené podmínky pro vytvoření výjimečné inscenace.

Divadlo a politika mají mnoho společného, už jsme se toho dotkli při rozhovoru k inscenaci Deskový statek. Změnila se od té

Veronika Forejtová (Matka) a Vladimír Polák (Ženich) v inscenaci KRVAVÁ SVATBA (NDM, 2002)

Foto Josef Hradil

doby nějak ostravská komunální politika? A pokud ano, k lepšímu nebo k horšímu?

Divadla patří městu a kultura je velkou šancí pro rozvoj města. Já vnímám svou roli zastupitele jako člověka nominovaného za kulturu. Žádná z politických stran a hnutí neměla ve svém programu snižování prostředků na kulturu. Budu rád, když tuto skutečnost nebudu muset často připomínat. (piv)

INZERCE

THE MEDIA
DIGITAL SIGNAGE SOLUTION

KAŽDÝ DEN PRACUJEME

NA TOM,

ABYSTE BYLI VIDĚT.

VELKOPLOŠNÉ OBRAZOVKY

VE FAKULTNÍ NEMOCNICI OSTRAVA.

Lonec nudy v čekárnách...

VAŠE REKLAMNÍ A MEDIÁLNÍ AGENTURA

www.budetevidet.cz

Lada Bělašková (Lady Macbeth), Vladimír Polák (Macbeth) v inscenaci MACBETH (NDM, 2014)

Foto Radovan Štastný

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

97. SEZÓNA

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

OPERA

ČINOHRA

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

OPERETA/MUZIKÁL

BALET

JEDNO NÁRODNÍ | DVĚ DIVADLA | ČTYŘI SOUBORY

PŘEDPLATNÉ NA **SEZÓNU 2015/2016** JIŽ V PRODEJI

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Bogdan Pawlowski (1932)
– Witold Borkowski (1919–1995)
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
Klasická baletní pohádka na motivy bratří Grimmů
Choreografie: Igor Vejsada podle Witolda Borkowského
Obnovená premiéra 12. října 2014
v Divadle Jiřího Myrona

Johann Sebastian Bach (1685–1750)
& Carl Orff (1895–1982)
BAROCCO & CARMINA BURANA
Duchovní hudba J. S. Bacha společně s mistrovským dílem Carla Orffa ve večeru složeném ze dvou baletů!
Choreografie: Jacek Przybyłowicz, Youri Vámos
Dirigent: Marek Prášil
Premiéry 15. a 17. ledna 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Sergej Prokofjev (1891–1953)
POPELKA
Baletní fantazie o dvou dějstvích podle pohádky Charlese Perraulta
Choreografie: Paul Chalmer
Dirigent: Jakub Klecker
Premiéra 23. dubna 2015
v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:
BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

POPELKA
Sergio Méndez Romero (Princ), Chiara Lo Piparo (Popelka)
a členové baletu NDM
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR BALETU (KVĚTEN – ČERVEN 2015)

Sergej Prokofjev

POPELKA

Choreografie: Paul Chalmer

Dirigent: Jakub Klecker

3. 5. (10.30), 9. 6. (18.30)

Bogdan Pawłowski – Witold Borkowski

SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

Choreografie: Igor Vejsada podle Witolda

Borkowského

6. 5. (10.00), 17. 5. (10.00), 17. 5. (16.00)

Herman Severin Løvenskiold

LA SYLPHIDE

Choreografie: Karína Elver

Dirigent: Jakub Klecker

20. 5. (18.30), 4. 6. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij

LABUTÍ JEZERO

Choreografie: Igor Vejsada

Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil

25. 5. (18.30)

Johann Sebastian Bach & Carl Orff

BAROCCO & CARMINA BURANA

Choreografie: Jacek Przybyłowicz (Barocco),

Youri Vámos (Carmina burana)

Dirigent: Marek Prášil / Adam Sedlický

16. 6. (18.30), 19. 6. (18.30)

Zuzana Lapčíková

BALADY

Choreografie a režie: Hana Litterová

25. 6. (19.30) – zájezd Mezinárodní hudební festival Smetanova Litomyšl

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFKY BALETU

Vážení a milí diváci,

blížíme se ke konci divadelní sezóny 2014/2015, ve které jsme získali celkem pět celorepublikových ocenění. Na konci dubna měla úspěšnou premiéru baletní pohádková *Popelka*, ke které vytvořil choreografii kanadský tanečník a choreograf Paul Chalmer.

Ráda bych Vás pozvala také na dvě červnová představení inscenace *Barocco & Carmina burana*, kdy se poprvé společně představí Chiara Lo Piparo jako *Virgin* a Filip Staněk v roli *Mladého muže*.

V brožurce předplatného na sezónu 2015/2016 se dočtete, jaké premiéry pro Vás připravujeme na sezónu příští – budete se moct setkat s *Chaplinem* i *Snem noci svatojánské*. Na repertoáru zároveň zůstanou úspěšné inscenace *Barocco & Carmina burana*, *Popelka*, *La Sylphide*, *Labutí jezero* i vánoční *Louskáček*.

Přeji Vám příjemné léto a nashledanou v příští sezóně 2015/2016!

Lenka Dřímlová

Ve dvou červnových představeních baletu Barocco & Carmina burana se poprvé společně představí Chiara Lo Piparo jako Virgin a Filip Staněk v roli Mladého muže...

Večer složený ze dvou baletů BAROCCO & CARMINA BURANA nabízíme ve dvou červnových reprízách – 16. 6. (18.30) a 19. 6. (18.30) – v Divadle Jiřího Myrona. BAROCCO je choreografie Jacka Przybyłowicze inspirovaná duchem barokní doby s hudbou Johanna Sebastianu Bacha. Druhou částí večera je choreografie CARMINA BURANA, kterou vytvořil Youri Vámos na základě inspirace jednou z nejhranějších skladeb 20. století a která vyjadřuje vzestup a pády v lidském životě i ve vztazích mezi mužem a ženou. Foto Martin Popelář

20 LET V NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

NAŠI JUBILANTI

Letos 9. ledna tomu bylo dvacet let, kdy sólisté ostravského baletu **Olga Borisová-Pračíková** a **Rodion Zelenkov** společně přišli do Národního divadla moravskoslezského. A tak jsem oběma položil tři stejné otázky a dostal nesteré, a přece podobné odpovědi. Posudte sami.

Má první otázka nemůže být jiná než bilanční: jak z hlediska profese i osobního života hodnotíte uplynulých dvacet let, strávených v Národním divadle moravskoslezském a v Ostravě?

Olga: Těch dvacet let považuju za naprosto nádhernou, báječnou kariéru. V podstatě všechno, co balerína musí zatančit, jsem zatančila. Pracovala jsem s vynikajícími choreografy a pedagogy, kteří sem jezdili. Každá role, kterou jsem v tomto divadle dělala, byla vždycky mojí momentální láskou. Ale nejvíc mi k srdci přilnuly Giselle, Anna Karenina, kterou miluju doteď, Lady Macbeth v *Macbethovi* nebo Marguerite v *Dámě s kaméliemi*, ta pro mě byla něco úžasného. Musím s láskou vzpomenout také na Odettu-Odili v *Labutím jezeře* a Kitri v *Donu Quijotovi*.

V osobním životě se mi rovněž poštěstilo, protože se mi tady narodil syn a mé povolání, to, že jsem byla skoro pořád pryč, se na něm našťástí nijak neodrazilo, ani na jeho školní docházce. Chodí do české školy, čeština je mu proto bližší než ruština, ale oba jazyky ovládá dobře. Máme spolu báječný vztah.

Rodion: Co se týká osobního života, oženil jsem se tu s tanečnicí z divadla, se kterou mám dvě děti. Dneska jsou už poměrně dospělé: klukovi je sedmáct a holce 10 let.

Pokud jde o profesní život, zatančil jsem si spoustu krásných rolí jak prvooborových, charakterních, tak i vedlejších. Z těch, které mi nejvíc utkvěly v paměti, to byl například Basil v Minkusově *Donu Quijotovi*, titulní role ve Weberově díle *Duch růže* (ta mi zpočátku nesešla, pak jsem si ji ale oblíbil) nebo Mordechaj a Starý Žid v baletu *Purim*. Nikdy jsem nepohrdal ani menšími rolemi; i ty pro mě byly přínosné.

Zatančíte si i mimo divadlo; například na plese nebo na diskotéce? Umíte tančit jako většina ostatních, tj. nenuceně a bez naučených manýr?

Olga: Řeknu vám jednu věc: Od dětství nesnáším diskotéky. Já mám ráda jejich atmosféru a ráda se pokochám lidmi, kteří s chutí a láskou tančí, ale většinou na diskotékách nebo na plesech sedím, protože to je jediná chvíle, kdy si mohu odpočinout. Ale dovedu zatančit waltz, rokenrol a trochu charleston.

Rodion: Ne. Jedině snad zamlada, když byly na konzervatoři diskotéky, jsem tančil ploužáky

Olga Borisová-Pračíková (Odette) a Rodion Zelenkov (Prince Siegfried) v baletu LABUTÍ JEZERO (NDM, 2002)

Foto Josef Hradil

se ženskými. Ten běžný tanec si tolik neužívám. Naneyvýš si zatanču na plesu s manželkou. Na konzervatoři nás v rámci oboru dobové tance vyučovali i základy společenských tanců, takže dodnes umím waltz, tango, čaču a trochu též charleston. Jinak vždycky říkám, že mimo pracovní dobu nepracuju.

Jakou jste měli představu o klasickém a moderním baletu, současném či výrazovém tanci na počátku své kariéry a jakou máte teď, když už máte dostatek zkušeností? Jak probíhal váš taneční vývoj?

Olga: Dá se říct, že klasický balet je ve mně už od narození, protože ještě před konzervatoří jsem chodila do baletní školičky, takže jsem velice dobře věděla, co obnáší. Ale moderní balet se tenkrát, když jsem studovala, ještě nepěstoval; to byla novinka, která se teprve začala ve světě ujmát. Pro mě to byl v tu dobu úplně cizí, nepochopitelný a zbytečný tanec. A když jsem pak nastoupila do divadla, kde byl i moderní repertoár, měla jsem z jeho provádění zpočátku strach a odrazoval mě. Jeho technika se totiž o dost liší: netančí se zpravidla na špičkách, nohy jsou nevytočené, uzavřené a jdou více dovnitř. Tančíte většinou na boso nebo v piškotech. Oproti klasickému baletu, ve kterém musíte tělo srovnat a být vzpřímený, v moderním tanci je třeba se shrbit; tělo se více prohýbá a smrštuje. Klasický balet mimoto vyžaduje mnoho piruet, zvedání nohou, skoky, což je i v moderním tanci,

ale v jiné formě. Přesto jsem však nakonec změnila názor. Nemůžu říct, že jsem se zamilovala do moderního tance, ale je mi hodně blízký a některé moderní balety mě i baví dělat. Teď už vím, že moderní tanec patří do baletu, tím spíše do současné doby.

Rodion: O moderním nebo scénickém tanci jsem neměl žádnou představu, protože u nás na škole byl hlavní obor klasický tanec. Druhý obor byl charakterní neboli lidový tanec. S moderním a scénickým tancem jsem se tedy poprvé setkal až v České republice. Překvapilo mě a zarazilo, že se jedná o úplně jiný pohyb a pocit. V dnešní době mají už děti na konzervatoři hodiny současného tance, takže je pro ně přirozený. A tak, i když jsem měl dobrou koordinaci, musel jsem se naučit více se uvolnit a podvolit se jinému pohybu. Průběžně mi začalo docházet, že ani u klasického, ani u moderního tance nelze být v napětí, být v křeči. I v klasice můžete být volný a svobodný, jenomže v jiné formě. (on)

Olga Borisová-Pračíková se narodila v ruském Uljanovsku. Po ukončení Kyjevského státního choreografického učiliště v roce 1991 nastoupila jako demisólistka nejprve do Kyjevského divadla klasického baletu pod vedením Valerije Kovtuna, následně jako sólistka do angažmá v Českých Budějovicích. Od roku 1995 je sólistkou baletu NDM. V roce 2005 se dostala do širší nominace na Cenu Thálie za roli Eginy v baletu *Spartakus*, v roce 2013 za roli Juliány v *Baladách* a letos za titulní roli v baletu *La Sylphide*.

Rodion Zelenkov je rodák z Kyjeva, kde v letech 1980–1986 studoval na Kyjevském státním choreografickém učilišti, přičemž od roku 1989 působil jako sólista v Kyjevském divadle klasického baletu. Poté, v letech 1993–1995, pobyl v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích a od roku 1995 až doteď je sólistou baletu Národního divadla moravskoslezského. Za roli Jima Morrisona v baletu *The Doors* se ocitl v širší nominaci na Cenu Thálie 2001.

Oba vytvořili tak znatelné množství rolí, že jenom jejich výčet byl by nutně namátkový, proto pro podrobnější informace odkazují na náš web www.ndm.cz.

Výročí obou tanečníků si připomeneme májovým představením *Labutího jezera*, a sice 25. května v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

UVEDLI JSME

Sergej Prokofjev (1891–1953)

POPELKA

Baletní fantazie o dvou dějstvích podle pohádky Charlese Perraulta

Choreografie **Paul Chalmer**
 Hudební nastudování, dirigent **Jakub Klecker**
 Scéna a kostýmy **Anna Kontek**

Osoby a obsazení:

Popelka **Chiara Lo Piparo / Ayuka Nitta / Michaela Vápeníková**
 Princ **Po-Ju Lin / Macbeth Konstantin Kaněra / Koki Nishioka / Sergio Méndez Romero**
 Macecha **Olga Borisová-Pračíková / Petra Kováčová**
 Dcery macechy
 Tenká **Zuzana Majvelderová / Barbora Šulcová**
 Tlustá **Isabelle Ayers / Markéta Pospíšilová**
 Dobrá víla **Olga Borisová-Pračíková / Markéta Pospíšilová**
 Víla jara **Ayuka Nitta / Michaela Vápeníková**
 Víla léta **Anna Knollová / Chiara Lo Piparo / Michaela Vápeníková**
 Víla podzimu **Saki Kagawa / Petra Kováčová / Brígida Pereira Neves**
 Víla zimy **Mikino Karube / Chiara Lo Piparo**
 Učitel tance **Alessio Ciaccio / Rei Masatomi / Filip Staněk**
 Přátelé prince **Giordano Bozza, Alessio Ciaccio, Jan Krejčíř, Rei Masatomi, Koki Nishioka, Sergio Méndez Romero, Filip Staněk, Vladimír Vašků**
 Kobylky **Giordano Bozza, Alessio Ciaccio, Jan Krejčíř, Rei Masatomi, Koki Nishioka, Sergio Méndez Romero, Filip Staněk**

Reprízy 3. 5. (10.30) a 9. 6. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

POPELKA – BALETNÍ FANTAZIE CHOREOGRAFA PAULA CHALMERA

Příběh o skromné, laskavé a pracovitě dívce, jež je nakonec za své ctnosti odměněna, se po více jak dvaceti letech vrátil na jeviště Divadla Antonína Dvořáka, tentokrát v choreografii kanadského tanečníka Paula Chalmera.

Paul Chalmer se rozhodl svou baletní pohádku postavit na mladých protagonistech. V titulní roli tak záhí dvě mladé tanečnice Chiara Lo Piparo a Michaela Vápeníková. „Mimo jiné jsme

Sergio Méndez Romero (Princ), Chiara Lo Piparo (Popelka) Foto Martin Popelář

našli skvělé tanečníky pro úlohu Popelčiných sester, macechy a dalších rolí, které v našem režijním pojetí vyznívají velmi odlišně, velmi rozdílně. Tady v Ostravě máme báječný tým a mě moc těší, že jsem tady,“ uvádí choreograf.

Pro Paula Chalmera to byla současně první spolupráce s Národním divadlem moravskoslezským: „Inspirací k této práci pro mě byla rozhodně především hudba – Prokofjevův génius. Je to báječný vypravěč. Příběh je

obsažen přímo v jeho hudbě. Každá scéna, každá postava má zde svůj leitmotiv. Známe spoustu slavných produkcí Popelky, třeba tu od Rudolfa Nurejeva,“ říká o své Popelce Paul Chalmer, který měl jako mladý tanečník možnost s Rudolffem Nurejevem pracovat. Premiéra baletu Popelka se konala 23. dubna 2015, v den narození Sergeje Sergejeviče Prokofjeva (* 1891), jehož baletní podoba pohádky o Popelce je dodnes nejslavnější a nejhranější. (mb)

Markéta Pospíšilová (Tlustá dcera), Petra Kováčová (Macecha), Barbora Šulcová (Tenká dcera) Foto Martin Popelář

ROZHOVOR S PAULEM CHALMEREM

důvodem, proč jsem odešel z Kanady nejdříve do angažmá Stuttgartského baletu – a moje další profesionální kariéra se už dále rozvíjela v Evropě.

Liší se hodně život a práce tanečníka v Severní Americe a Evropě?

Líbí se mi, že většina evropských baletních souborů působí v operních divadlech a tanečníci vlastně v divadle žijí a pracují větší část dne. Možnost být neustále obklopen hudebníky a zpěváky a zároveň se cítit součástí operního divadla, to je něco, čeho si velice cením a co považuji za inspirativní. Tato atmosféra je zcela jedinečná a v Severní Americe ji nenajdete.

Prošel jste jako sólový tanečník několik prestižních angažmá a tanečních scén – Stuttgart, Monte Carlo, Londýn, Řím, Miláno... Bylo pro vás některé z nich důležitější než ty ostatní?

Období, které jsem strávil ve Stuttgartském baletu, bylo rozhodně jedním z nejdůležitějších v mé profesní kariéře. Dostal jsem tam příležitost tančit významné hlavní role a mohl se umělecky připravovat na všechno, co přišlo později. V Monte Carlu jsem zase potkal hvězdu baletu Pařížské opery Ghislaine Thesmar, s níž jsem dostal příležitost tančit a hlavně se toho od ní strašně moc naučit. Naučila mě vidět tanec ze zcela odlišné perspektivy než dosud: méně „divadelní“ a víc obecně „fyzický“, tělesný, který je založen na muzikálnosti a dynamice jako kontrastu emocí.

Kdybyste se mohl v čase přenést zpět do dob své sólové kariéry, kterou ze svých rolí byste si chtěl znovu zatančit?

Kdybych si mohl něco zatančit znova, asi bych

KDO JE PAUL CHALMER?

Kanadský tanečník a choreograf Paul Chalmer se narodil v roce 1962 v Ottavě. Záhy po absolutoriu Canada's National Ballet School odešel v roce 1980 do Evropy. Byl sólistou Stuttgartského baletu a Les Ballets de Monte Carlo. Hostoval na mnoha významných baletních scénách (mj. Londýn, Birmingham, Buenos Aires, Řím, Milán). Spolupracoval s významnými choreografy (John Cranko, George Balanchine, Jiří Kylián, Kenneth MacMillan, William Forsythe, John Neumeier, Uwe Scholz ad.) a partneril s proslulými primabalerínami, jako byly Ghislaine Thesmar, Carla Fracci, Marcia Haydée, Birgit Keil, Natalia Makarova, Jekatěrina Maximova, Lynn Seymour ad.

Od roku 1999 se věnuje kariéře baletního pedagoga, choreografa a šéfa (Drážďany, Lipsko), pravidelně spolupracuje s baletem Teatro dell'Opera di Roma. Kromě choreografií klasických titulů (Labutí jezero, Pták Ohnivák, Petruška, Romeo a Julie, Giselle ad.) vytvořil také několik autorských titulů (Lungo viaggio nella notte di Natale, Chopin Racconta Chopin). S Národním divadlem moravskoslezským spolupracuje poprvé.

si vybral Houslový koncert v choreografii George Balanchina a Oněgina v Crankově choreografii.

Začátkem března premiéroval Balet pražského Národního divadla jednu z choreografií Uweho Scholze, s nímž jste v Lipsku spolupracoval a na jehož práci jste posléze tamtéž navázal. V čem vás Uwe Scholz jako choreograf inspiroval?

Uwe pro mě a pro Ghislaine Thesmar vytvořil podle mne jedno ze svých nejkrásnějších pas de deux a pracovat s ním na druhé větě Mozartova klavírního koncertu Jeunehomme byla velká radost. Vždycky mě inspirovala jeho obrovská muzikalita a také jeho vnímavost.

Máte nějaký autorský choreografický sen? Existuje téma, které vás láká více než jiné?

Rád čtu životopisy a jsem fascinován silnými osobnostmi a hlavně silnými osudy. Doufám, že v budoucnu budu mít příležitost vytvořit nějakou choreografii v tomto duchu.

V čem může být tanec inspirací pro praktický život?

Tanec – aspoň pro mě – vnáší rád a krásu do světa, který je podle mě stále více naplněn ošklivostí, chaosem a hrubostí.

Děkuji.

(pb)

Choreograf Paul Chalmer při zkoušce POPELKY na baletním sále DAD Foto Martin Popelář

MEZINÁRODNÍ GALA

V pátek 27. března 2015 se v Divadle Antonína Dvořáka uskutečnil druhý ročník tanečního večera *Mezinárodní gala*. Akce proběhla za účasti hostů zahraničních národních divadel z Polska a Slovenska, Českou republiku reprezentovalo Národní divadlo v Praze, soubor 420PEOPLE a soubor baletu NDM. Na této dvoustraně vám tuto mimořádnou baletní událost přiblížíme, ale nejen ve fotografiích. Zároveň máte jedinečnou příležitost nahlédnout „za oponu“ a přechíst si, jak sami umělci reagovali na toto ostravské vystoupení. Otázky kladla šéfká baletu Lenka Dřímlová.

Yuka Ebihara – první sólistka Polského národního baletu

Vladimír Yaroshenko – první sólista Polského národního baletu

Yuko a Vladimire, měli jste v Ostravě velký úspěch, potlesk ve stoje. Jak jste si užili galapředstavení a jaké pro vás bylo setkání s paní Annou Olszewskou, generální konzulkou Polské republiky v Ostravě?

Ve všech aspektech galavečera jsme byli velmi spokojeni. Organizace byla velmi dobrá a atmosféra v divadle pozitivní, přijetí diváků obzvlášť vstřícné a nadšené. Získali jsme skvělý kontakt se všemi zúčastněnými umělci a velmi milé a vřelé bylo zejména osobní setkání s polskou generální konzulkou. Vrátili jsme se zpět do Varšavy s pocitem umělecké spokojenosti, radosti a s krásnými vzpomínkami na Ostravu.

TRISTAN A ISOLDA (závěrečný duet) – Yuka Ebihara, Vladimír Yaroshenko

Foto Martin Popelář

MIRAGE (duet z choreografie) – Štěpán Pechar, Nataša Novotná

Foto Martin Popelář

Jacek Przybyłowicz – choreograf *One+Two*

Jacku, jak jsi vnímal Mezinárodní gala jako choreograf a odborník?

Gala bylo jedinečnou příležitostí vidět v jednom večeru různé taneční styly a techniky, kombinující klasický tanec a současnou choreografii. Výběr čísel v programu večera, včetně fragmentů z nejlepších inscenací ostravského baletu NDM, zahrnujícím vystoupení hostujících sólistů z Varšavy, Bratislavy a Prahy, byl velmi zajímavý. Doufám, že *Mezinárodní gala* se bude konat v budoucnu každoročně jako událost sezóny.

Nataša Novotná – 420PEOPLE

Natašo, jako tanečnice „na volné noze“ se účastníš mnoha galapředstavení v zahraničí. Jak bys hodnotila technickou úroveň tanečníků, přípravu gala a jaké to bylo pro tebe opět tančit na jevišti Divadla Antonína Dvořáka?

Přijeli, viděli, odtančili. Před bezmála vyprodaným hledištěm Divadla Antonína Dvořáka, které si podle míry aplausu vychutnávalo každíčký chod z bezvadně zkombinovaného menu letošního gala, s portály plnými domácích a hostujících tanečníků, kteří si upřímně fandili a užívali míru umění těch na jevišti. Laťka technické úrovně sólových tanečníků byla nastavena dosti vysoko, což je pro srovnání a motivaci do budoucna ten důležitý element – konkurence byla zdravá, divák se kromě zážitku též poučil a bude očekávat ne-méně. Technický team Divadla Antonína Dvořáka, včetně zázemí, byl připraven bezvadně, bezchybný průběh představení byl tedy tou pravou třešničkou na dortu. 420PEOPLE se budou rádi s chutí vracet!

Markéta Kubínová – violoncellistka

Markéto, co ti přenesla další zkušenost ze spolupráce s choreografem Jackem Przybyłowiczem a našimi tanečníky na choreografii ONE+TWO, která vznikla speciálně pro Mezinárodní gala 2015?

Už samotné setkání s baletem pro mě jako muzikanta bylo setkání s úplně novým světem. Možnost podílet se na tváři představení je dobrodružství. To začalo už *Baroccem* a nyní při příležitosti gala postoupilo ještě o krok dál díky originální skladbě Romana Haase, která nasměrovala i Jacka při tvorbě jeho choreografie.

ONE+TWO – Patrick Ulman, Zuzana Majvelderová a violoncellistka Markéta Kubínová

Foto Martin Popelář

Ohromně mě bavilo stát se součástí rozhovoru, který Zuzana s Patrickem vyjadřovali tancem a já hudbou. Navíc člověk velmi snadno a rád propadne přátelské a radostné atmosféře, která panovala během zkoušek a ještě se umocnila během gala. Rozhodně vzrušující, dobrodružné a prudce návykové!

Marta Drastíková – demisólistka Baletu Národního divadla v Praze, držitelka Ceny Thálie 2013 za roli Julie z baletu *Romeo a Julie* v choreografii Petra Zusky

Po kolika letech se vracíš zpět na prkna Divadla Antonína Dvořáka? A s jakým pocitem se vracíš zpět „domů“?

Je tomu přesně deset let, kdy jsem naposled stála na prknech ostravského divadla, a to u příležitosti absolventského představení v roce 2005. Jsem moc ráda, že jste mě a mé kolegy z Národního divadla v Praze oslovila, abychom přijeli tančit. Moc jsem se těšila, že opět stanu před ostravským publikem, a myslím, že mě přijali velmi vřele, jak se na Ostraváky patří. Celý galavečer jsme si velmi užili a po představení jsem měla možnost se vidět s bývalými profesory, kteří mě učili na konzervatoři a kteří mě přišli podpořit.

LA BAYADÈRE (pas de deux Nikie a Solora) – Giovanni Rotolo, Miho Ogimoto

Foto Martin Popelář

Miho Ogimoto – první sólistka Baletu Národního divadla v Praze

Jaké pro vás bylo tancovat na šikmém?

Abych se přiznala, tak pro mě to bylo poprvé v životě a naštěstí u vás v Ostravě ta „šikma“ není tak velká, a tak mi to ani nepřišlo.

Jaká jste vnímala atmosféru galavečera?

Velmi příjemně, a to po všech stránkách. Nejen mezi tanečníky; ale i lidé v zákulisí, například kostymérky a maskérky, všichni se snažili pomoci, jak mohli, což není pravidlem v každém divadle.

(red, ld)

ESENCE Z BALETU ROMEO A JULIE – Marta Drastíková, Ondřej Vinklát

Foto Martin Divíšek

POPELKA V OBRAZECH

Ve čtvrtek 23. dubna 2015, v den premiéry baletu *Popelka*, bude otevřena výstava obrázků dětí, které navštívily zkoušku *Popelky* v době příprav inscenace. Děti ve věku od 5 let kreslily, co se jim vybaví, když se řekne Popelka: stříviček, dýně, Popelka v krásných šatech anebo princ? Přijďte se podívat do prostoru šaten na galerii Divadla Antonína Dvořáka. Právě tam budou obrázky vystaveny až do konce sezóny.

Obrázek Viktorie Kubicové, 9 let

Pomyslnou „druhou půli“ akce **Popelka v ob-razech** bude výstava obrazů studentů tanečního oddělení Janáčkovy konzervatoře a Gymnázia v Ostravě, kteří navštívili generální zkoušku *Popelky*. Inspirovali se tancem, hudbou Sergeje

Prokofjeva a krásnou a jednoduchou scénografií. Ve výtvarné výchově potom pod odborným vedením pedagoga Karola Hercíka kreslili své dojmy. Jejich práce si můžete v galerijním prostoru JKGO prohlédnout zhruba od poloviny května.

...

TANEC ŽOKEJŮ, SMYSLNÉ BAROCCO A TRIO G MOLL VE VALAŠSKÉM MEZIŘÍČÍ

Mezinárodní festival soudobé taneční tvorby TANECVALMEZ se koná od 5. do 7. června 2015 ve Valašském Meziříčí již po osmé, tentokrát ovšem za účasti tanečníků baletu Národního divadla moravskoslezského!

Na festivalu TANECVALMEZ uvede balet NDM *Barocco* polského choreografa Jacka Przybyłowicze, dále *Trio g moll* Pavla Šmoka a třetím titulem bude novinka *Jockey Dance* choreografky Kariny Elver.

Emocemi nabitá inscenace *Barocco* od Jacka Przybyłowicze je letošní novinkou v repertoáru baletu NDM. Je inspirována duchem baroka, jeho vypjatostí, zdobností a pompézností. Za zvuku Bachovy hudby „odkrývají dynamicky kontrastní obrazy na scéně různé vztahy mezi oživeným reliéfem barokních figur“.

Choreografie *Jockey Dance* z dílny dánské

umělkyně Kariny Elver se ponese v duchu originálního baletního stylu, inspirovaného tvorbou romantického dánského choreografa Augusta Bournonvilla. Základními rysy tzv. „bournonvillského stylu“ je vyjádření radosti ze života, přirozenost, ladnost a lehkost pohybů či mrštnost. Důležitý jsou také pantomimicky a herecky zdatní tanečníci.

Trio g moll bylo jednou ze tří částí inscenace *Návraty domů*, což napovídá mnohé o jejím ústředním motivu. Dílo Pavla Šmoka je působivé díky harmonickému souladu choreografie a hudby Bedřicha Smetany. Silný citový zážitek zanechá *Trio g moll* také díky svému tématu, protože Smetanova skladba odráží skladatelův smutek ze ztráty dcery.

...

MEZINÁRODNÍ DEN TANCE

Ve středu 29. dubna 2015 se v Ostravě konaly již podruhé oslavy **Mezinárodního dne tance** pořádané NDM a Kulturním centrem Cooltour (celorepublikově pod záštitou Víze tance).

Soubor baletu Národního divadla moravskoslezského věnoval 2. reprízu baletu *Popelka* dne 25. dubna 2015 právě oslavě Mezinárodního dne tance.

(red)

INZERCE

Minikino – kino, kde evropské filmy hrají prim

Filmová nabídka nejmenšího jednosálového ostravského kina tradičně staví na kvalitní světové kinematografii. Nejinak tomu bude v měsících květnu a červnu. Navštěvníci Minikina se mohou těšit na reprízy divácky oblíbených černohumorných Divokých historek, oscarového Kódu Enigmy nebo okouzující animované pohádky Píseň moře na motivy irských bájí. Program doplní také celá řada nových titulů. Jedním z nich je francouzský snímek Samba, za kterým stojí tvůrčí globálního filmového hitu Nedotknutelní z roku 2011. Film o křehkém vztahu senegalského přistěhovalece Samby a manažerky Alice, trpící syndromem vyhoření, láká na osvěžující propojení francouzského humoru a romantiky s vážnými sociálními tématy.

Ve čtvrtek 7. května na plátno Minikina vtrhne kultovní Klub rváčů režiséra Davida Finchera. Půjde již o třetí letošní premiéru Projektu 100, iniciativy Asociace českých filmových klubů, která si klade za cíl uvádět na plátna českých kin klasická díla světové kinematografie. Zbývající filmy Projektu 100 jsou thriller Okno do dvora režiséra Alfreda Hitchcocka, Perný den, vyprávějící o jednom neobyčejném dni v životě legendární kapely Beatles, Vynález zkázy Karla Zemana a „muzikál totalitního věku“ Kouř.

V pondělí 11. května rozezná kinosál živá hudba v podání portugalského hudebníka Charlese Manciniho. Ten svými improvizacemi na piano vdechne život pásmu němých filmů včetně několika grotesek Charlieho Chaplina. Od 15. do 17. května přivítá Minikino přehlídku Crème de la crème, která nabídne šest současných francouzských filmů včetně snímku Láska na první boj, oceněného prestižní cenou filmových kritiků FIPRESCI. Sobota 23. května bude patřit tanci. Ve spolupráci s festivalem současného tance MOVE fest uvedeme záznam jedinečného nastudování Labutího jezera norským národním baletem pod vedením choreografa Alexandra Ekmana.

Podrobný program kina naleznete na internetové adrese www.minikino.cz

Přijďte do Minikina za nezapomenutelnými filmovými zážitky a příjemnou atmosférou útulné Minikino kavárny. Srdečně vás zveme.

www.minikino.cz, Kostelní 3, tel.: 599 527 851

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Pavel Helebrand (1960)
KYTICE
Hudební divadlo podle K. J. Erbena
Režie: Pavel Helebrand
Hudební nastudování: Marek Prášil
Premiéra 14. září 2014
v Divadle Jiřího Myrona

Eduard Künneke (1885–1953)
– Herman Haller (1871–1943)
– Rideamus (1874–1956)
BRATRÁNEK Z BATÁVIE
Známa opereta plná osobitého humoru,
sladkých melodií a lásky, která přetrvává věky!
Úprava a český překlad: Tomáš Vůjtek
Režie: Tomáš Jirman
Hudební nastudování: Karol Kevický
Premiéry 2. a 4. října 2014
v Divadle Jiřího Myrona

Jule Styne (1905–1994) – Bob Merrill
(1921–1998) – Isobel Lennart (1915–1971)
FUNNY GIRL
Z ošklivého káčátka hvězdou hvězd!
Překlad: Jiří Josek
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
Premiéry 4. a 6. prosince 2014
v Divadle Jiřího Myrona

Andrew Lloyd Webber (1948) – Don Black
(1938) – Christopher Hampton (1946)
SUNSET BOULEVARD
Jeden z nejslavnějších muzikálů Andrewa Lloyda
Webbera podle legendárního filmu Billyho Wildera
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Jakub Židek
České premiéry 19. a 21. února 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Zdenek Merta (1951) – Jiří Žáček (1945)
PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA
Politicko-satirický muzikál, ve kterém se pozná
každá strana
Režie: Petr Gazdík
Původní scénická a režijní koncepce
Městské divadlo Brno, Stanislav Moša
Hudební nastudování: Marek Prášil
Premiéry 30. dubna a 2. května 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA
Uprostřed Marek Holý (Primabrachos) a company
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (KVĚTEN – ČERVEN 2015)

Zdenek Merta – Jiří Žáček
PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA
Režie: Petr Gazdík
Původní scénická a režijní koncepce Městské divadlo Brno, Stanislav Moša
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil / Adam Sedlický
2. 5. (18.30), 15. 5. (18.30), 5. 6. (18.30)

Emmerich Kálmán – Béla Jenbach – Leo Stein – Pavel Bár – Eva Bezděková
ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
7. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 28. 5. (18.30), 6. 6. (18.30), 26. 6. (18.30) – derniéra

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Režie: Janusz Klímša
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
9. 5. (18.30), 3. 6. (18.30), 9. 6. (18.30), 21. 6. (18.30), 24. 6. (18.30)

Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton
SUNSET BOULEVARD
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
13. 5. (18.30), 12. 6. (18.30), 18. 6. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
EVITA
Režie: Petr Gazdík
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
16. 5. (18.30), 30. 5. (18.30), 31. 5. (10.30), 4. 6. (18.30), 20. 6. (18.30), 28. 6. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
19. 5. (10.30), 24. 6. (10.30)

Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart
FUNNY GIRL
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
23. 5. (18.30), 14. 6. (15.00)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

Milí příznivci operety a muzikálu,

letošní sezóna získala nečekaný vrchol. Mám pocit, že 28. března jsme byli svědky zázraku, o kterém mnozí z nás jen snili. Hned dvě Ceny Thálie, které Herecká asociace udělila výkonům v našich inscenacích! Hana Fialová byla oceněna za roli Edith Piaf v muzikálu *Edith a Marlene*. Kdo z Vás představení této inscenace zhlédl, jistě pocítil jeho zvláštní magickou energii. Jsem rád, že se stejného ocenění dostalo také milému hostovi Tomáši Savkovi za roli Che v muzikálu *Evita*. Oběma chci moc a moc pogratulovat. Věřím, že z tohoto úspěchu načerpáme energii k další hezké práci.

Jeden soubor, dvě Thálie. To je Ostrava – místo, kde se dělá hudební divadlo celým srdcem.

Hezký zbytek sezóny a ať žije ta příští!
Patrick Fridrichovský
Patrick Fridrichovský

Jeden soubor, dvě Thálie. To je Ostrava – místo, kde se dělá hudební divadlo celým srdcem...

Nadšeným potleskem vestoje odměňují diváci po představeních inscenace EDITH A MARLENE všechny představitele a zejména Hanu Fialovou, která za roli Edith Piaf získala Cenu Thálie!
Foto Martin Popelář

CENY THÁLIE 2014

DVOJNÁSOBNÝ TRIUMF MÍŘÍ DO OSTRAVY

Ceny Thálie 2014 se zcela jistě zapíší do kroniky souboru operety/muzikálu zlatým písmem. A plným právem. V historickém přehledu dosavadních laureátů tohoto nejvýznamnějšího ocenění herecké práce dosud chyběli zástupci ostravského hudebně-dramatického žánru. V uplynulých ročnících se naši muzikáloví a operetní interpreti dočkali celkem osmi hlavních nominací. Vždy se však před branou vítězů štěstí usmálo na někoho jiného. Tak už to bývá, ale všechno má svůj čas. V pořadí dvaadvacáté udílení Cen Thálie tento „malý nedostatek“ napravilo měrou více než vrchovatou a naplnilo tak srdce ostravských umělců radostí.

Slavnostní večer 28. března byl v Národním divadle pro všechny příznivce našeho souboru ve znamení napjatého očekávání. Diváci, ale také kolegové drželi palce oběma žhavým kandidátům nejen u televizních obrazovek, ale také v historickém svatostánku českého divadla. Vždyť v posledních letech byly nominace operetně-muzikálového souboru zprávou, že se v Ostravě hraje zajímavé hudební divadlo. Hana Fialová, domácí hvězda souboru, získala v nedávné době nominaci za muzikál *Marguerite*.

OHLASY ZE ZAHRANIČÍ

„Je to nádherná zpráva, jsem na všechny pyšná a zejména na Hanu, které jsem moc věřila. Jsem ráda, že se má předpověď vyplnila.“

Marie Zamora-Boublil, umělecká režisérka muzikálu *Marguerite*

„To je fantastické! Děkuji všem a zejména Tomášovi. Moc vám všem gratuluji a doufám, že se se svými českými přáteli brzy uvidím.“

Tim Rice, legendární libretista muzikálu *Evita*

„Děkujeme za tu skvělou zprávu a srdečně gratulujeme Haně i Tomášovi k jejich velkolepému úspěchu v Cenách Thálie. Náš tým z toho má velkou radost.“

David Robinson, zástupce produkční společnosti Andrewa Lloyda Webbera, The Really Useful Group

Tentokrát diváky, ale i odbornou porotu ohromila výkonem v roli Edith Piaf v *Edith a Marlene*. Pro hostujícího Tomáše Savku byla nominace za roli

Hana Fialová a Tomáš Savka s Cenami Thálie

Foto Tamara Černá – SoliG

Che v muzikálu *Evita* jeho první. **Vítězství obou, které se přetavilo v nadšený potlesk a desítky, možná stovky gratulací, je jedinečné.** Umění není sport, výkon se nedá objektivně hodnotit ani exaktně měřit. Zisk dvou ocenění v jediném ročníku, sportovní terminologií řečeno „double“ je však úspěchem mimořádným, který se nestává každý rok. A tak se z něj můžeme všichni radovat plným právem – a laureátům Ceny Thálie – Haně i Tomášovi ještě jednou pogratulovat k senzačnímu úspěchu. *(př)*

HANA FIALOVÁ

Cena Thálie za roli Edith Piaf v muzikálu *Edith a Marlene*

Výrok poroty:

„V loňské sezóně excelovala hned dvakrát, jako *Evita* i *Edith Piaf*. Právě pařížskému ‚vrabčákoví‘ vdechla nový život a dechberoucí herecký koncert kombinuje s výjimečnou interpretací známých šansonů.“

TOMÁŠ SAVKA

Cena Thálie za roli Che v muzikálu *Evita*

Výrok poroty:

„Postava vypravěče *Che* je nejsložitější a pěvecky nejnáročnější figurou muzikálu *Evita*. Tomáš Savka se jí zhostil s nevyslovnou energií a v dobrém slova smyslu překvapil nejen pěvecky, ale i herecky. Jeho *Che* je jako glosátor a *Evitin* oponent důrazným protipólem titulní hrdinky.“

HISTORICKÝ PŘEHLED NOMINACÍ NA CENU THÁLIE V KATEGORII OPERETA, MUZIKÁL A JINÉ HUDEBNĚ-DRAMATICKÉ ŽÁNRY PRO NDM

2003	Václav Morys (Sou-chong v operetě <i>Země úsměvů</i>)
2011	Hana Fialová (Marguerite v muzikálu <i>Marguerite</i>)
2012	Martina Šnytová (Helena v operetě <i>Polská krev</i>)
Igor Orozovič (Faraon v muzikálu <i>Josef a jeho úžasný pestrý plášť</i>)
2013	Martina Šnytová (Helena v operetě <i>Krásná Helena</i>)
Aleš Briscein (Paris v operetě <i>Krásná Helena</i>)
2014	Hana Fialová (Edith Piaf v muzikálu <i>Edith a Marlene</i>)
Tomáš Savka (Che v muzikálu <i>Evita</i>)

ZE SOUČASNÝCH ČLENŮ SOUBORU ZÍSKAL OCENĚNÍ

1988 **Jan Drahovzal** (Cena Českého literárního fondu za titulní roli v operetě *Cikánský baron*)

POCIT ŠTĚSTÍ SI UŽÍVÁM NAPLNO

Ještě jednou, za celé divadlo moc a moc gratulujeme k Thálii. Mnozí vám tu cenu přisuzovali už dávno předtím. Jaké to bylo slyšet své jméno v přímém přenosu?

Já jsem si v tu první chvíli musela dávat pozor, abych neudělala něco špatně. Třeba kdybych vstala místo někoho jiného. Ještě to mám pořád před očima, jako v nějakém filmu. Zaslechla jsem: „Hana Fialová“ – a najednou se zastavil čas. Musela jsem se ujistit, že je to skutečně pravda. Chvilí jsem byla mimo, jak jsem to vydýchovala. Pak jsem si řekla: „Jdu!“ To mě zavalila ta velká vlna potlesku a nadšení. Byli tam moji blízcí, rodina, kamarádi. Ale těch nebylo zdaleka tolik, kolik energie jsem cítila z hlediště. Na chvíli mě to vrazilo o pár metrů zpátky. Byla jsem šťastná, nečekala jsem takové přijetí „nějaké Fialové z Ostravy“.

Měla jste předem naplánované, co řeknete v přímém přenosu, kdyby to náhodou vyšlo?

Chtěla jsem především poděkovat všem,

Myslím, že takový okamžik se stane jednou za život...

na které jsem myslela celou tu dobu. Všem, kteří se mnou na tom představení pracují, co mi k Thálii pomohli. Samozřejmě, pak se stane všechno trochu jinak. Je ve vás stres, nad vámi visí Damoklův meč těch čtyřiceti sekund, které máte v přímém přenosu. Všechno plyne strašně rychle a vy tam stojíte, spoustu toho, co jste chtěli, najednou nestihnete. Stačila jsem poděkovat hlavně Januszovi Klimszovi, protože bez něj by tahle krásná role nebyla. Díky tomu, že hru přinesl, že se mnou rok na téhle roli pracoval a nakonec to celé tak geniálně režíroval. Pokaždé vidím, že ten úspěch celého představení je tak mimořádný, a uvědomuji si, kolik práce to bylo.

Co vám během toho večera dělalo radost?

Byla jsem šťastná, že cenu dostal taky Tomáš Savka. Když řekli jeho jméno, vybuchlo to ve mně. Byla jsem jako sopka, tolik štěstí, že jsem křičela radostí. Přála jsem mu to moc, za to, jak na své roli pracoval. Za to, jak je skromný, ale zároveň jaká energie z něj na jevišti jde. Je to skutečný partner. Víte, při tom přenosu to bylo takové zvláštní. Byli jsme sice oba na stejném jevišti, ale najednou tak daleko od sebe. Nemohli jsme ani pořádně k sobě, dát si pusy, nebo si popřát, ale pořád jsme se na sebe dívali. Oba jsme měli oči plné štěstí i slz. Myslím, že takový okamžik se stane jednou za život.

Napadlo vás někdy, že Thálii získáte?

Ještě předtím než jsem byla nominována za *Marguerite*, tak ani ve snu. Věděla jsem, co je to za cenu, ale měla jsem pocit, že je strašně

Hana Fialová: Byla jsem jako sopka, tolik štěstí, že jsem křičela radostí! Foto Martin Straka

vysoko. Říkala jsem si „stůj nohama na zemi, buď pokorná“. Už ta nominace před čtyřmi lety byla pro mě velkým překvapením. A když to přišlo teď, myslím nominace, byla to čistá radost. Neřešila jsem, co bude dál. Ta inscenace je mimořádná, jiná než všechny ostatní, co jsem doteď dělala.

Kdybyste měla možnost aspoň na jediný den se setkat s Edith Piaf, co byste se od ní chtěla dozvědět?

Těch otázek by byly stovky. Třeba jestli jí nevdí, že zpívám její písně. Určitě bych se chtěla zeptat na něco osobního, ale je toho tolik. O jejím dětství, o všem, co prožila. Byla jsem s partou kamarádek na výletě v Paříži, kde jsme se toulaly po stopách Edith Piaf. Největší zážitek pro mne byl, když jsem se dostala do ulice Belleville, kde se prý narodila. Dodnes je trochu v mlhách, jestli to bylo v nemocnici nebo někde na chodníku. Byly jsme v bytě, v takovém malém muzeu, kde necelé dva roky bydlela. Setkaly jsme se tam s pánem, který s ní byl v úzkém kontaktu. Dva pokojíčky nabitě po strop. Její věci, šaty, župan, boty a tak. Přišly velmi silné emoce, člověk se dotýkal jejích věcí a to všechno mě dostalo. Byla to šance být jí blízkou, neodolala jsem.

Dokážete si představit život bez Edith?

Samozřejmě že ano. Jednou to přece přijde. Ale teď ne. Teď si ten pocit štěstí užívám naplno.

(pf)

OSTRAVÁKŮM CHCI PODĚKOVAT

Gratulujeme k Thálii, kterou jste získal na scéně našeho divadla. Očekával jste, že se vaše nominace promění ve vítězství?

Na to vám řeknu upřímně, že ne. Osobně jsem měl jasno, kdo by měl vyhrát v ženské kategorii. Hanka Fialová se mi v roli Edith Piaf moc líbila, takže jsem jí tu cenu přál. Ale na sebe jsem nesázel. Už nominace mezi tři nejlepší byla pro mne velkým úspěchem. To, že nakonec vyhraju, bylo pro mne spíš někde v oblasti sci-fi. Prostě bomba.

Jak jste se vlastně potkal s muzikálem?

První muzikál, který jsem kdy viděl, byli *Bídníci*. Byl jsem doslova unesený, ta přenášedelná muzika mě dostala, stejně jako příběh Victora Huga a celé to zpracování. Myslím, že je to absolutně jeden z nejlepších muzikálů, které vůbec kdy byly napsány. Byl jsem v Praze na *Bídnicích*, ještě za éry televizní soutěže Česko hledá Superstar. Viděl jsem Honzu Ježka v roli Jeana Valjeana a měl jsem z toho životní zážitek. A paradoxně

Tomáš Savka v roli Che v muzikálu EVITA Foto Martin Popelář

To, že nakonec vyhraju, bylo pro mne spíš někde v oblasti sci-fi...

Tomáš Savka: Na sebe jsem nesázel. Už nominace mezi tři nejlepší byla pro mne velkým úspěchem. Foto Martin Straka

právě on mě tenkrát dostal k divadlu. Věřil mi a doporučil mě na konkurs do *Miss Saigon*. A ten jsem tenkrát udělal. Tak jsem k divadlu a muzikálu přišel.

Vy jste se původně chtěl stát muzikantem...

Pocházím ze západních Čech, z malé vesničky, která má tak sedm set lidí. Muziku jsem miloval od mala, od tří let jsem hrál na housle, chtěl jsem jít dokonce na konzervatoř. Ale maminka chtěla, abych měl nějakou normální školu, kde bych se naučil matematiku. Protože „co kdyby to náhodou nešlo“, tak abych do života něco měl. Šel jsem proto na gymnázium. Odtamtud jsem ale brzy odešel na hudební gymnázium do Německa. Tam jsem se v devatenácti letech začal věnovat zpívání. Pak jsem šel do televizní Superstar – tu jsem sice nevyhrál, ale zase mě to posunulo někam. Šel jsem na tu vysněnou konzervatoř, kde jsem poctivě studoval muzikál, tedy zpěv, herectví i tanec. Neminulo mě to. Kdo chce za tím jít, tak si jde.

Postava Che z Evity je vaší první rolí na ostravském jevišti. Chtěl jste ji zpívat vždycky, nebo jste se k ní dostal náhodou až v Ostravě?

V Praze mi říkala jedna kolegyně: „Proč se nepřijedeš podívat na muzikál do Ostravy?“ Já jsem do té doby jezdil spíš po Čechách, ani mě nenapadlo, že by se *Evita* mohla hrát v Ostravě, ale tohle byla velká motivace. Přijel jsem na konkurs a tu roli vypravěče, postavy, která se jmenuje Che, jsem dostal.

Dostal a byla z toho Thálie. Co tomu předcházelo?

Když to shrnu jednoduše, od té první zprávy až k premiéře, tak čtyři měsíce příprav a zkoušení. Che není jednoduchá role. Musí posouvat a komentovat dost složitý a pro nás neznámý děj, který se navíc odehrává na pozadí argentinské historie. Ale navíc je ta postava hodně kontaktní, povídá si, komunikuje s publikem, je tam v podstatě za sebe. To je na téhle postavě nejtěžší. Jsem rád, že se to povedlo.

Takže logicky přišla další nabídka, na další roli?

Ano, už při zkouškách na *Evitu* mě oslovila Gabriela Petráková, tehdejší šéfka souboru, jestli bych neuvažoval o další spolupráci, tentokrát na muzikálu Andrewa Lloyd Webbera *Sunset Boulevard*. Ta postava se jmenuje Joe Gillis a myslím, že je ještě těžší než Che. K té jsem přístupoval s velkým respektem. Není to jednoduché, hrát dvě tak těžké role za sebou. Říkal jsem si hlavně, že to nesmím zkazit. Nebylo to vůbec jednoduché, ale myslím, že se to nakonec docela narodilo. Ale to, že přišla další a takhle veliká role, neberu jako samozřejmost.

Vypadá to, že jste na prknech našeho divadla docela rád, je to tak?

Jsem moc rád, že jsem se tady v Ostravě tak hezky zabydlel. Myslím, že je to prima, moc si vážím toho, že mě tady diváci vidí rádi a fandí mi. Lidi v divadle jsou mi naklonění, vedení divadla snad také. Vážím si toho. Za sebe můžu říct, že se tu cítím moc dobře. Za to Ostravákům moc děkuju.

(pf)

Hana Fialová po předávání Cen Thálie 2014

Foto Martin Straka

Zdenek Merta (1951) – Jiří Žáček (1945)
**PTÁKOVINY
PODLE ARISTOFANA**
Politicko-satirický muzikál, ve kterém se pozná každá strana

Libreto **Aristofanes, Jiří Žáček**
 Hudba **Zdenek Merta**
 Hudební nastudování **Marek Prášil**
 Hudební spolupráce **Dan Kalousek**
 Režie **Petr Gazdik**
 Původní scénická a režijní koncepce Městské divadlo Brno, Stanislav Moša
 Dirigent **Marek Prášil**
 / Adam Sedlický
 Scéna **Christopher Weyers**
 Kostýmy **Andrea Kučerová**
 Choreografie **Aneta Majerová**
 Dramaturgie **Patrick Fridrichovský**
 Sbormistr **Adam Sedlický**
 Sound design **Petr Gazdik,**
 Milan Vorlíček

Light design **David Kachlír**

Osoby a obsazení:
 Primabrachos **Petr Gazdik**
 / Marek Holý
 Doufalion **Roman Harok**
 / Tomáš Sagher
 Dudek **Libor Olma**
 Náčelník Sup **Tomáš Novotný**
 / Jaroslav Rusnák
 Prokné **Eva Zbrožková**
 Koňadra **Barbora Remišová**
 / Natálie Tichánková
 Krocan **Lukáš Adam**
 / Jan Vlas
 Holub, Fotograf **Lukáš Moravec**

Marek Holý (Primabrachos) a company Foto Martin Popelář

Libor Olma (Dudek), Jaroslav Rusnák (Náčelník Sup), Marek Holý (Primabrachos) a company Foto Martin Popelář

Kavka	Ivan Dejmal / Zbigniew Kalina	Vrabec, Blboun nejapný Kachna, Vrána	Vojtěch Malchárek Denisa Židková
Iris, 1. rajka	Veronika Prášil Gidová	Sova	Dagmar Mimrová
Vladěna, 2. rajka	Aneta Majerová / Barbora Onderková	Kos, Pštros a další	Adam Živnůstka
Slepice	Hana Fialová / Jarmila Hašková		
Promětheus, Advokát, Tlučhuba	Juraj Čiernik / Aleš Janiga	Dále účinkují sólisté instrumentalisté orchestru operety/muzikálu – koncertní mistr	Martina Smřčková
Hérakles, Inspektor, Lobista	Marcel Školout	Muzikál je uváděn ve spolupráci s Městským divadlem Brno	
Triglav, Vzduchometr, Fízl	Pavel Liška / Vladimír Polák		Premiéry 30. dubna a 2. května 2015 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona
Poseidon, Laureát, Nemakačenko	Josef Novák-Wajda		
Havran	Peter Svetlík		Reprízy 15. 5. (18.30) a 5. 6. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona
Kukačka, Nevěstka	Vendula Nováková		

Roman Harok (Doufalion) a company Foto Martin Popelář

VOLÁ LONDÝN – koncert
 Uvedeme 30. srpna a 10. září 2015
 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Začátek sezóny ve znamení britských muzikálů

Volá Londýn, tak zní název koncertního programu, který nás čeká na startu nové sezóny. Název jsme si vypůjčili z muzikálu *Marguerite*, který před časem odstartoval novou éru našeho divadla. Hrdinové v jedné z dramatických scén poslouchají vysílání britského rozhlasu, odkud se dozvídají důležité informace. Ty nejzajímavější zprávy bychom chtěli nabídnout i vám, divákům. Náš koncert by se měl věnovat tomu nejlepšímu ze slavné éry britského muzikálu superlativů. Ten především v 70. a 80. letech minulého století zrodil inscenace, které i dnes vzbuzují zájem a nadšení diváků na celém světě. **Láká nás svět londýnských divadel, slavného Theatrelandu na West Endu. Večer co večer tam tisíce diváků doslova z celého světa usedají do hledišť desítky divadel, aby na vlastní oči spatřili světové muzikály v těch nejzářivějších barvách.** My máme neobyčejné štěstí, protože řada velkých titulů londýnské scény se již objevila nebo brzy objeví na jevišti našeho divadla. Příležitost, jak si vyslechnout ty nejlepší melodie ze slavné éry, je tady. Tak Ostravo, volá Londýn a při tom zpívá!

Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť, Evita, ale především *Jesus Christ Superstar* – to jsou tituly, které neodmyslitelně patří ke skladateli **Andrewu Lloyd Webberovi**. Jeho tvorba vlastně stála u zrodu fenoménu britských muzikálů, sám autor se stal symbolem divadla superlativů. Proč a co je to divadlo superlativů? **Kromě mimořádného hudebního talentu a nesporné schopnosti stvořit velký muzikálový hit, Andrew Lloyd Webber dokázal o hudebním divadle přemýšlet v jeho nejširších souvislostech.** Byl to on, který přinesl myšlenku, že divák by měl vidět

Andrew Lloyd Webber u klavíru Foto archiv

Londýnské Queens Theatre Foto Patrick Fridrichovský

muzikál v takové podobě, aby poznal jeho nejvyšší kvalitu. A to kdekoli na světě. Osobně dohlížel na každou novou inscenaci, chtěl, aby divák v Londýně, New Yorku nebo Tokiu měl z jeho díla ten nejkrásnější zážitek. O to se samozřejmě snažíme i my v Ostravě. To největší kouzlo, kterým Andrew Lloyd Webber dodnes diváky doslova vábí, jsou nezapomenutelné melodie. Právem mu patří titul nekorunovaného krále britského muzikálu 20. století. V našem koncertním programu tak nebudou chybět ukázky z muzikálu *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*. Vždyť je to jedna z nejúspěšnějších inscenací našeho souboru – titul dosáhl úctyhodných 50 repríz. Slibujeme, že se v příštích sezónách určitě vrátí na naše jeviště. Muzikál *Evita* vzbudil v Ostravě ohlas ještě před premiérou, mnozí z vás stáli na první lince dlouhé fronty. Co víc si přát? I proto se můžeme těšit na jeden z největších hitů Andrewa Lloyda Webbera „*Utiš svůj pláč, Argentino!*“ v podání Hany Fialové, která

svou letošní Cenu Thálie získala také s přihlédnutím ke svému výkonu v roli slavné argentinské krásy a vládkyně Evy Perónové. **Magické kouzlo muzikálů Andrewa Lloyda Webbera je spjato s geniálním protějškem, který měl skladatel v osobnosti textaře a libretisty Tima Rice. Jejich nejznámější dílo Jesus Christ Superstar se příští sezónu chystá do Ostravy.** Věříme, že právě na tento titul, nesmírně hluboké árie a geniální, snad už zlidovělé přebásnění Michaela Prostějovského se budeme všichni moc a moc těšit. Koncert *Volá Londýn* je tedy skvělou příležitostí představit ukázky z nejočekávanějšího titulu příští sezóny.

Ale londýnský muzikál není jen dvojice Andrew Lloyd Webber a Tim Rice. Vzpomeňme, jak v roce 2010 ostravské divadlo hostilo jednoho z nejvýznamnějších tvůrců světového muzikálu, pana Alaina Boublila. Spoluautor legendárních *Bídníků* přijel do Ostravy a jeho přítomnost byla pro nás všechny velkou osobní školou, mistrovskou lekcí. Jsme rádi, že právě jeho *Marguerite*, již napsal s Michelem Legrandem, byla první vlašťovkou. Zahájila novou éru ostravského muzikálu a operety. Alain Boublil se svým nejbližším soupeřem, skladatelem Claude-Michelem Schönbergem, napsali rovněž řadu velkých světových muzikálů, kromě zmíněných *Bídníků* to byla především *Miss Saigon*, která se nedávno s ohromujícím úspěchem vrátila na jeviště londýnského divadla. Ale půvabné dílo světového repertoáru je i jejich historický příběh o Martinu Guerreovi, údajném vojákovi, který se vrací z třicetileté války. Dramaturgie londýnského muzikálu ukrývá mnoho dalších překvapení a skutečných perel, o kterých někdy jen sníme. Ale jak se zpívá v jedné z písní muzikálu *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* „*Každý má svůj sen*“. Těšíme se na vás hned začátkem nové sezóny.

(pf)

VLADIMÍR BRÁZDA A JEHO
NESTÁRNOUCÍ MELODIE VZPOMÍNEK

Když se řekne **Vladimír Brázda**, vybaví se nám legendární osobnost českého zábavněhudebního divadla, se kterou je spjata pětapadesátiletá tvůrčí práce. Vladimír Brázda vystřídal mnoho divadelních profesí. Byl korepetitorem baletu, sbormistrem opery, klavíristou, šéfdirigentem operety i skladatelem. I přes řadu atraktivních nabídek však nikdy neměl jiného zaměstnavatele než ostravské divadlo, které mu nabídlo vše, co ke své umělecké činnosti potřeboval: „*Tolik příležitostí pro svou profesi a současně přátel bych určitě nenašel nikde jinde.*“

Vladimír Brázda se narodil 27. května 1920 v Klopoticích u Brna. Svůj vřelý vztah k divadlu si budoval již od raného dětství, jelikož vyrůstal v hudební rodině, se kterou často navštěvoval divadlo. „*Věděl jsem to naprosto přesně. Bez hudby bych si totiž život ani představit nedovedl.*“ A tak při zápisu do první třídy byl rovnou zapsán i do hodin klavíru, kde o něm profesorský sbor mluvil jako o zázračném dítěti. Psát ani číst ještě neuměl, zato na klavír už dokázal zahrát první melodie. Jeho teta byla dlouhá léta přítelkyní Oskara Nedbala. Brázda ve své memoárové knize *Melodie vzpo-*

mínek popisuje první setkání s ním, které se událo u jeho dědečka: „*V té době bývalo zvykem, že se návštěvám předváděly takzvané „zázračné děti“... Shodou okolností jsem měl nacvičený jeho Valse triste z baletu Pohádka o Honzovi. A tak jsem Oskaru Nedbalovi jeho kompozici předvedl. Byl velmi dojatý, když mou hru slyšel.*“

Během studia na Obchodní akademii v Ostravě, kam se celá rodina přestěhovala kvůli práci jeho tatínka, studoval externě hru na klavír na brněnské konzervatoři. Studia však přerušila okupace. V roce 1939 obstál v konkurzu a přijal nabídku angažmá v ostravském divadle jako korepetitor baletu u Emericha Gabzdyla. Zároveň začal docházet k tehdejšímu šéfovi ostravské opery Jaroslavu Vogelovi, který jej učil instrumentaci a dirigování, a výrazně tak ovlivnil jeho budoucí kariéru. Již v roce 1942, kdy bylo Vladimíru Brázdovi pouhých dvaadvacet let, mu dal příležitost dirigovat baletní představení *Královna loutek* a následně samostatně nastudovat baletní *Coppélii*. Jelikož byli všichni s výsledkem práce nesmírně spokojeni, začal Vladimír Brázda pracovat jako dirigent se sborem a sólisty opery. Po válce, kdy začala nová éra ostravské operety, Brázda spolu s Janem Paclem a dalšími vytvořili dvacetičlenný operetní sbor a malý orchestr. To spolu s jeho velkým přehledem a znalostmi žánru operety rozhodlo o jeho dalším povolání – stal se šéfdirigentem ostravského operetního souboru. „*Tehdy v pětáctýřicátém jsem se pevně rozhodl, že můj uměleckým domovem bude opereta.*“ V této funkci setrval třiačtyřicet let a i nadále pak externě působil za dirigentským pultem. Od roku 1956 propagoval operetu i v Československé televizi. Za třicet let vznikly stovky pořadů, které natočil a sám konferoval, jako například *Skříňka s líčidly*, *Setkání s přáteli*, *Melodie vzpomínek*, *Melodie bílého klavíru*, *Pletky paní operetky*

ZTRĚŠTĚNÉ NÁMLUVY (SDO, 1950) – Vladimír Brázda s Liběnou Astrovou a Jiřinou Hruškovou Foto archiv

a další. Vladimír Brázda v těchto pořadech občas zpíval úryvky z operet. Ačkoliv byl ke svému zpěvu vždy dost kritický, divácké dopisy byly plné chvály. Sám Brázda se k tomu vyjádřil s podivem: „*Tito diváci si ale neuvědomují, že za a) na to nemám a za b), že si k tomu mohu vybrat sólisty z celé plejády výborných zpěváků a zpěvaček... Že ale zpívám rád a hodně, to mohou potvrdit v létě rekreanti kolem Vranovské přehrady...*“

Vladimír Brázda byl milovníkem a znalcem zejména „zlaté a stříbrné éry“ vídeňské operety. Mnohokrát měl možnost nastudovat díla vrcholných autorů této doby: Johanna Strausse, Emmericha Kálmána i Franze Lehára. Několikrát dirigoval Kálmánovu *Čardášovou princeznu*, Lehárovu *Zemi úsměvů* a *Veselou vdovu*, která byla i jeho poslední operetou, kterou v roce 1994 pro ostravské diváky nastudoval. Dvakrát také v ostravském divadle dirigoval klasickou operetu autora „zlaté vídeňské éry“ Richarda Heubergera *Ples v opeře*. Nové nastudování této slavné operety uvede Národní divadlo moravskoslezské 17. 12. 2015.

„*Víš, tolik melodií a tolikrát jsem je uváděl po hybem paže v život...*“

Ze všech autorů této doby však nejvíce miloval hudbu Johanna Strausse, která ho okouzlovala od útlého dětství, kdy se svou maminkou hrával čtyřručně jeho valčíky, a naslouchal jí i později v Lužánkách, kde byl uchvácen vojenskou kapelou vedenou štábním kapitánem Žitou. Jako student hrával s mnoha orchestry a nikdy nesměl chybět „velký Johann“, jak mínil v programu k inscenaci *Netopýr* z roku 1975. Od roku 1942 se s hudbou Johanna Strausse setkával mnohokrát. *Netopýra* nastudoval třikrát a dvakrát v obnovené premiéře, *Cikánského barona* a *Noc v Benátkách* čtyřikrát. Několikrát i operetu *Tisíc a jedna noc* a *Vídeňskou krev*. Celkem tak dle svých slov dirigoval hudbu Johanna Strausse více než tisíckrát.

Ačkoliv vždy tíhl k operetě, nastudoval i nespočet

baletů a muzikálů, a to nejen v Ostravě, ale i na jiných českých a zahraničních jevištích. Je autorem čtyř operet, z nichž nejvíce byly hrány jeho *Vysněná* z roku 1946, s písňovými texty Josefa Kainara, a *Ztrěštěné námluvy* z roku 1950, s písňovými texty Jaroslava Seiferta.

Na Vladimíra Brázdu zavzpomínal i dlouholetý sólista operety Národního divadla moravskoslezského Petr Miller:

„*Vladimír Brázda byl nejlepším klavíristou, se kterým jsem se kdy setkal a kterého už snad nikdo nemůže kdy překonat. Vše hrál z paměti, a to ve všech tóninách. Ačkoliv dané operetní melodie hrával ve svém životě tisíckrát, pokaždé šlo vidět jeho nadšení, pokaždé to dokázal zahrát jinak a přitom dokonale. To mu vydrželo celý jeho život. Rovněž dbal na to, aby se zpěváci šetřili. Byl to opravdu operetní grand!*“

Přesto se může stát i těm nejlepším, že občas šlápnou vedle. Petr Miller vzpomíná na velký koncert v Olomouci, kterého se zúčastnily operetní soubory všech divadel v republice. Při generální zkoušce seděli všichni umělci kolegyně v hledišti. Petr Miller spolu s Blankou Morysovou zpívali úryvek z Millerova muzikálu *Šťěstí pro Annu*. Jak již bylo zmíněno, Vladimír Brázda hrál vždy a vše z paměti. A tak dal oběma umělcům pokyn a začal hrát. Zpěváci se nadechli a začali zpívat. Po pár tónech už však nevěděli, zda jim oběma vypověděl hlas, či

nastoupili úplně špatně. „*Taková ostuda. Všichni umělci kolegyně na nás upřeně zírali a my nevěděli, co dělat.*“ Chyba však nastala u Vladimíra Brázdy, který jim skladbu začal hrát o pět tónů výš. Vzápětí si Brázda při pohledu na vyděšené umělce uvědomil svůj omyl a skladbu zahrál ve správné tónině.

Režisér, dramaturg a divadelní historik Miloš Zbavitel ve své dosud nevydané knize *Výstředky divadelních pokušitelů čili staré historky herecké*, vzpomíná na Vladimíra Brázdu takto:

Umělecký ředitel Jan Škoda pověřil Vladimíra Brázdu, aby zkomponoval scénickou hudbu pro *Gazdinu robu* v roce 1942. S touto inscenací hostovali umělci v Místku, kde po příjezdu vlakem vyšlo najevo, že skupina hudebníků přijela bez hráče na basu. „*Rutinovaného Brázdu to nevyvedlo z míry, zaskočil, ujal se nástroje a odehrál za scénou part toho výtečníka. Problém nastal ve třetím dějství, kde malá kapela vystupovala na scéně v krojích. Basista byl človíček pomešší postavy, Brázda vytáhlý časoun. Do kroje se doslova narval a vynalézavý maskér Kratochvíl využil příležitosti k recesi a zmaloval ho na klauna. (...) Brázda se s basou vrátil na jeviště a hlavou strhl doškovou střechu. Tragické drama se proměnilo ve frašku. Hlavní hrdinku Evu v podání Karly Vaňkové to zaskočilo natolik, že skokem do Dunaje ukončila svůj život dříve, než jí to předepsali*“

Ve středu 27. května, v den nedožitých pětadevadesátých narozenin Vladimíra Brázdy, ožije v 16 hodin ulice Na Desátém v centru Ostravy pestrobarevným OPERETNÍM KORZEM. Uslyšíte slavné operetní melodie, budete mít možnost potkat některou ze slavných operetních postav. Na Vladimíra Brázdu budou vzpomínat jeho nejbližší přátelé a sólisté Národního divadla moravskoslezského. Oslavy vyvrcholí slavnostním představením *Čardášové princezny* v Divadle Jiřího Myrona.

ZNÁTE JI?

Tato dáma, která se narodila 19. května 1910 v Cerhenicích na Kolínsku (a oslavila by tedy letos 105. narozeniny), byla známou českou herečkou. Až ve svých 20 letech nastoupila na pražskou konzervatoř, kde vystudovala herectví. Již během studií získávala své první filmové zkušenosti. Od sezóny 1934/1935 vystřídala několik angažmá – hrála v Divadle Vlasty Buriana, v Novém divadle a vystupovala také ve Spoutaném (Osvobozeném) divadle Voskovce a Wericha. Při zájezdu do Ostravy zde podepsala smlouvu na angažmá do činoherního souboru a v Ostravě působila celkem 5 sezón (1936–1941). Ztvárnila zde více než 50 rolí různého žánrového rozpětí, mezi nimiž jmenujme například Princeznu Pampelišku (*Princezna Pampeliška*, premiéra 21. 5. 1938), Soňu (*Zločin a trest*, premiéra 9. 11. 1939), Titanii (*Sen noci svatojánské*, premiéra 12. 6. 1940), Manon Lescaut

(*Manon Lescaut*, premiéra 14. 11. 1940) nebo Julii (*Romeo a Julie*, premiéra 21. 3. 1941). Právě o její Julii recenzent z Denních novin napsal: „*Průzračná něha probouzející se dívky, jásavé trylky první lásky, cudná vášně prvního poznání a hrůza osudu – to vše – a ještě více vyjádřila jemně odstíněnou mluvou a pohybem účelným a vzácně ukázněným. Výkon bez kazu, krásný a silný.*“

Po odchodu do Prahy v roce 1941 působila v Uranii, Divadle 5. května a v Národním divadle, kde strávila téměř 30 let. Spolupracovala také s rozhlasem (*Skvělé vyhlídky* v režii Josefa Henkeho), televizi (*Lístek do památníku* režiséra Františka Filipa) a filmem (*Daleká cesta* Alfréda Radoka). Zeměla 6. července 1986 v Praze. Víte, o koho se jedná?

Blanka Walešská, vl. jménem Wedlichová

Po fotbalovém utkání herci – novináři, se šéfem činohry Jiřím Dalíkem Foto z knihy Melodie vzpomínek

autorka a režisér, a se světem se loučila zvesela. Brázdův malér vyvrcholil prohlášením režiséra Škody, že pokud bude ředitelem, nesmí Brázda na scénu, a tak ukončil jeho hereckou kariéru.“

Vladimíra Brázdu znají všichni jako ikonu zábavněhudebního divadla. Málokdo však ví, že byl i sportovcem všeho druhu. V roce 1937 byl juniorským mistrem ČSR v lyžařském slalomu a současně i v ledním hokeji. Závodně hrával i basketbal, odbíjenou a především tenis, kterému se věnoval celý svůj život.

Dne 8. ledna 2015 mu byla v ulici Na Desátém 23 v Ostravě, kde Brázda dlouhá léta žil, slavnostně odhalena pamětní deska při příležitosti jeho letos nedožitých 95. narozenin. (zr)

Vladimír Brázda dirigující Foto archiv

V roce 1941 v roli Julie (ROMEO A JULIE) Foto archiv

Má pracovní pozice v divadle má podivné pojmenování: technický redaktor. Je proto nasnadě, že jsem dostatečně vhodný k tomu, abych si porozprávěl s naším technickým šéfem, třebaže to jediné, co mají naše profese společného, je přívlastek. Tento rozhovor je malou splátkou k jeho šedesátinám, které oslavil před dvěma lety.

Stando, jak dlouho už jsi tady v divadle?

To je právě ta bída, že v příštím roce v březnu tomu bude čtyřicet let. Začínal jsem jako inspicent v operetním souboru v Divadle Jiřího Myrona. Tuto funkci jsem dělal půl roku a shořelo divadlo. Načež jsme deset roků (od roku 1976 do roku 1986) jezdili po celé republice a přitom hráli spolu s ostatními soubory v tehdejší Divadle Zdeňka Nejedlého (nyní Antonína Dvořáka). Posléze jsem přešel do funkce vedoucího provozně-technického úseku a staral jsem se o provoz jevišť v obou divadlech.

Co tedy obnáší technický provoz?

Když pomínu výrobu dekorací, rekvizit a kostýmů, která přísluší umělecko-dekoračním dílnám a krejčovnám, jedná se o všechny náležitosti, kterých je potřeba, aby se divadelní představení dalo vůbec uskutečnit. K tomu potřebujeme strojní techniku, pomocí které manipulujeme buď ručně, nebo s využitím elektromotoru dekoracemi, světelnou techniku, aby je divák viděl ve správném světle, a zvukovou techniku, aby slyšel. Vedle zvukařů a osvětlovačů se na jevištním ztvárnění inscenace podílejí rekvizitáři, lidé z garderoby, vlásenkáři a maskérny. Každý z těchto jmenovaných úseků má svého mistra nebo vedoucího pracovníka, kteří spadají pode mě; suma sumárum je to v obou divadlech devadesát lidí. A má práce spočívá v tom, že řídím a koordinuji činnost všech těchto složek, včetně autodopravy.

Zažíváš v práci hodně stresových chvil?

Nejvíce zatěžující jsou poruchy na technickém zařízení. A někdy je ani při veškeré snaze nelze odstranit v průběhu představení. Například když se naráz nerozsvítí projektor, který ještě měl promítat určitou sekvenci. Zaujímá věc by nepochybně nastala, kdyby v závěrečné striptýzové scéně muzikálu *Donaha! (Hole dupy)*, v jejím vrcholném okamžiku, selhala osvětlovací technika a nezhasla by. Vtip je totiž v tom, že náhlé zhasnutí světla na jevišti, které je jinak spíše nevídané, tu má předejít toužebně

očekávanému odhalení. Herci by tak byli vystaveni velice povážlivé situaci a najednou by nevěděli, co mají dělat. Naštěstí (pro někoho naneštěstí) k něčemu takovému zatím nedošlo.

Protože soustavně pěstujete srandu, rád bych od tebe vyzvěděl nějaký zážitek tohoto ražení.

Vzpomínám si na jedno zájezdové představení o Františku Kmochovi, při kterém menší dechový orchestr i s herci nastupoval přes hlediště a první písničku odpívali a odehráli před první řadou. Jenže ne všichni z herců ovládali hru na hudební nástroje, takže je používali jako rekvizitu a hráli společně s opravdickými hudebníky. Josef Kobr předstíral, že fouká na klarinet a shodou okolností to vyšlo tak, že stanul před pánem, který měl naslouchátko. Jemu bylo divné, že pranic neslyší, začal tedy s naslouchátkem manipulovat, všelijak po něm klepal, zesiloval ho, dokonce ho přikládá ke klarinetu, až to pan Kobr nevydržel a přiznal se mu, že hraje jenom jako.

Do Ostravy jsi přišel z Bratislavy...

Ano. Jsem čistokrevný Slovák. Narodil jsem se v Martině a oba moji rodiče jsou Slováci.

Ale není to na tobě vůbec poznat. Umiš ještě svou mateřštinu?

Samozřejmě, že viem. To je práve to dôležité, čo som si povedal hneď na začiatku: Nesmieš sa snažiť hovoriť slovensky, lebo si pokazíš slovenčinu, takže som sa naučil česky, aby som nezabudol slovensky.

Chtěl jsem se totiž zeptat. Ostrava se během doby, co tu bydlíš, dosti proměnila? Jak se ti líbí?

Jako město se mi moc nelíbí. Postrádá bohužel své historické centrum. Ale líbí se mi styl, ve kterém je vystavená Poruba. Byť jde o socialistický realismus, pořád mi to připadá jaksi normálnější než v centru, kde je historická budova a vedle ní nějaká plechárna, což je běžné i v jiných městech, jenže

v tom musí být život, a ten tady není. A aby se to ještě umocnilo, tak se vytvoří o 150 metrů vedle další centrum a křižovatková zastávka, od které se davy lidí vydávají do skleníku, a ne na procházky po městě. Milenci dneska chodí posedět na kanape do Karoliny pod klimatizovaným filtrovaným vzduchem, který sám o sobě škodí, místo aby seděli na lavičce u Ostravice. Toto je nepochopitelné. Centrum vyložené skomírá. Lidi nemají, proč sem chodit.

Během těch let jsi musel zažít spoustu umělců. Byl ti někdo z nich více blízký?

Byli to zvláště lidé z operetního souboru, který byl v době, kdy jsem v něm pracoval, na výsluní. Dobře jsem se znal právě s Josefem Kobrem, s Karlem Šípem, tátou toho Šípa, kterého známe z televize, s Kostou Holubářem nebo Oldřichem Pikou.

V souvislosti s Karlem Šípem si vybavuju jeden zájezd do Tábora, kde jsme hráli *Zlatou paní mistrovou*. To bylo v období, kdy se renovovalo Divadlo Jiřího Myrona. Tehdy autobusy nebyly dobře klimatizované, bylo nám vedro a cesta z Ostravy byla předlouhá. A protože jsme s Karlem byli docela spříznění, dostali jsme společný pokoj. Jen co jsme se ubytovali, Karel ze sebe všechno strhnul a jal se chladit v umyvadle patřičné partie, které byly z autobusu obzvlášť zapařené. Byl to děsivý pohled. „Tos mi mohl říct, co jdeš dělat,“ povídám mu, „byl bych odešel na chodbu.“ Ale jemu to bylo jedno, on byl velice bezprostřední.

Čemu ses v tomto povolání naučil?

Naučil jsem se pracovat s lidmi. Musíš je umět poslouchat a vnímat, co potřebují, aby mohli dobře vykonávat svoji práci. Ne vždycky jim můžeš všechno splnit, jako třeba záložní mixážní pult, na který chybí peníze. A abych mohl zdárně posoudit závidy nebo chod technických prostředků, z každého oboru musím něco znát, byť mám na jednotlivých místech příslušné specialisty. A je to značně široký záběr: od strojního zařízení až po elektroniku. Nakonec mě baví, když vidím výsledek a všechno funguje.

(on)

Technický šéf v akci – v provazišti

Foto Martin Popelář

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ & EXTRA

NDM EXTRA (KVĚTEN – SRPEN 2015)

5. 5. 2015

v 17 hodin v Knihovně města Ostravy – sál hudebního oddělení JAN KLUSÁK – FILOKTÉTÉS
Předpremiérová beseda s inscenačním týmem u příležitosti premiéry opery Jana Klusáka *Filoktétés*.

13. 5. 2015

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia JAN KLUSÁK
Debaty s jednou z nejvýraznějších osobností české umělecké tvorby 20. století – Janem Klusákem. Akce se koná u příležitosti světové premiéry nové opery Jana Klusáka *Filoktétés* v Národním divadle moravskoslezském. Večer moderuje Jiří Nekvasil.

27. 5. 2015

v 16 hodin v ulici Na Desátém 23, Ostrava OPERETA ŽIJE!
Operetní korzo ve znamení oslav výročí Vladimíra Brázdy
Netradiční připomínka nedožitých 95. narozenin legendárního dirigenta Vladimíra Brázdy.

8. 6. 2015

v 17 hodin v Knihovně města Ostravy – sál hudebního oddělení UMBERTO GIORDANO – ANDREA CHÉNIER
Předpremiérová beseda s inscenačním týmem u příležitosti premiéry opery Umberta Giordana *Andrea Chénier*.

13. 6. 2015

od 22 hodin do půlnoci v Divadle Jiřího Myrona OSTRAVSKÁ MUZEJNÍ NOC – VEČÍREK U PANA GATSBYHO!
NDM bude opět součástí oblíbené celoměstské akce Ostravská muzejní noc.

28. 8. 2015

OSTRAVSKÉ DNY 2015 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona GEORGE LEWIS: DOSLOV ve 20.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka PETR KOTÍK: MISTROVSKÁ DÍLA
Národní divadlo moravskoslezské se opět účastní festivalu *Ostravské dny* – festivalu nové a experimentální hudby, který pořádá Ostravské centrum nové hudby.

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě
Stanislav Kolíbal *Objekt č. XIX* (1992), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šíva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

23. 4. – 20. 5. 2015 Kristýna Erbenová a Dagmar Vyhnanáková v KUPCE VESMÍRU
Ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě. Výstavy jsou realizovány za finanční podpory statutárního města Ostrava.

4. 6. – 30. 6. 2015

20 let Výtvarné skupiny IN SIGNUM
Vernisáž se uskuteční v čtvrtek 4. 6. 2015 od 17 hodin v Divadle Jiřího Myrona

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

4. 5. – 23. 6. 2015

Katarína Szanyi MY MEANDERS
Vernisáž se uskuteční v pondělí 4. 5. 2015 od 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Výstava se koná ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

DO DIVADLA O PRÁZDNINÁCH! více na www.ndm.cz – záložka Pro školy

SRPEN 2015

JAK SE DĚLÁ DIVADLO?
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka
Pro zájemce ve věku 16–19 let, nutná registrace předem

STAŇ SE HERCEM!

ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka
Pro zájemce ve věku 12–15 let, nutná registrace předem

25. – 26. 8. 2015

LETNÍ DÍVADELNÍ ŠKOLA PRO PEDAGOGY 2015
Workshopy, přednášky, otevřené zkoušky, diskuse, setkání s umělci NDM, prohlídka divadelního zákulisí a pro odvázný pedagogy i nocování v divadle!

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí divadelní přátelé,

také pro poslední dva měsíce této sezóny jsme pro Vás připravili bohatý doprovodný program. Budeme se těšit na setkání s Vámi u debat s inscenačním týmem zcela nové opery *Filoktétés* známého skladatele Jana Klusáka. Věříme, že si Vaši pozornost získají také nové výstavy v Divadle Antonína Dvořáka a v Divadle Jiřího Myrona. Jako rozloučení s krásnou sezónou jsme pro Vás, naše věrné diváky, připravili originální večírek ve stylu Velkého Gatsbyho, který proběhne v rámci Ostravské muzejní noci.

Naše divadlo Vám však nabízí společná setkání také v létě. Na Vaše děti se budeme těšit na již tradičních tvůrčích divadelních táborech a pedagogů z celého kraje přivítáme již po páté, abychom je v našich divadelních prostorách provedli Letní divadelní školou.

Přejeme Vám krásné léto!

Martina Klézlová,

manažerka mimořádných projektů

Jana Cindlerová a Radana Otípková,

lektorky divadelního vzdělávání

Národní divadlo moravskoslezské se letos poprvé zúčastnilo NOCI S ANDERSENEM, která proběhla 27. března 2015. Na děti čekala v divadle spousta záhad, pohádkové postavy a hlavně spání ve foyeru divadla! Celý večer se nesl v duchu známé filmové pohádky *Nejkrásnější hádanka*, jejíž námět napsal Jan Drda.

Foto Michaela Bobková

13. 5. 2015 v 18 hodin

v Antikvariátu a klubu Fiducia

JAN KLUSÁK

Debata s jednou z nejvýraznějších osobností české umělecké hudby 20. století – Janem Klusákem. Akce se koná u příležitosti světové premiéry nové opery Jana Klusáka *Filoktétés* v Národním divadle moravskoslezském. Večer moderuje Jiří Nekvasil.

Jan Klusák (18. 4. 1934) je jednou z nejvýraznějších osobností české umělecké hudby 20. století. Do obecného národního povědomí se zapsal jako autor hudby k dnes již kultovnímu televiznímu seriálu *Nemocnice na kraji města*.

Jeho kompoziční styl byl zprvu ovlivněn meziválečným neoklasicismem – zejména skladatelé Iřou Krejčím, Bohuslavem Martinů, Igorem Stravinským i Pavlem Bořkovicem, jehož byl žákem při studiu kompozice na pražské Akademii múzických umění. Od roku 1959 úzce spolupracoval s dirigentem a spolužákem Liborem Peškem, jehož souboru Komorní harmonie věnoval řadu avantgardních skladeb.

Od šedesátých let se Jan Klusák uplatňoval i ve filmu, a to nejen jako skladatel, ale i herec. Výrazné role ztvárnil ve snímcích tzv. české nové vlny, např. *O slavnosti a hostech* (J. Němec), *Sedmikrásky* (V. Chytilová) a *Valerie a týden divů* (J. Jirěš).

27. 5. 2015 v 16 hodin

v ulici Na Desátém 23, Ostrava

OPERETA ŽIJE!

Operetní korzo ve znamení oslav výročí Vladimíra Brázdy

Víte, že 27. května by oslavil pětadevadesáté narozeniny legendární dirigent Vladimír Brázda? Právě on byl považován za nestora ostravského hudebního divadla. A proto! Oslavte s námi skutečný svátek operety.

Ostravská adresa Na Desátém byla dlouhý čas známá jako místo, kde to žilo hudbou a především operetou. Dům, ve kterém Vladimír Brázda po léta žil, nedávno ozdobila pamětní deska jako vzpomínka na „zlatou éru“ ostravského hudebního divadla.

Opereta žije! Na jediný den, tedy 27. května, ožije ulice Na Desátém pestrobarevným operetním korzem. Uslyšíte slavné operetní melodie, budete mít možnost potkat některou ze slavných operetních postav. Vzpomínat na Vladimíra Brázdu budou jeho nejbližší přátelé a sólisté Národního divadla moravskoslezského. Oslavy nadožité pětadevadesátých narozenin pak zakončíme slavnostním představením *Čardášové princezny* v Divadle Jiřího Myrona.

V programu budou účinkovat Janka Hošťá-

ková, Petr Miller, Peter Svetlík a další sólisté souboru opereta/muzikál NDM.

V případě deštivého počasí bude akce přesunuta do foyeru Divadla Jiřího Myrona.

13. 6. 2015 od 22 hodin do půlnoci

v Divadle Jiřího Myrona

OSTRAVSKÁ MUZEJNÍ NOC

– VEČÍREK U PANA GATSBYHO!

Kam jít na zavítat

v sobotní horkou noc než na večírek pana Gatsbyho!

Přijďte k nám

zažít bouřlivá dvacátá léta!

V Divadle Jiřího

Myrona si budete

moci projít scénou

inscenace *Velký*

Gatsby, ve foyeru

divadla se nalíčit

ve stylu velkých

hvězd a zatančit

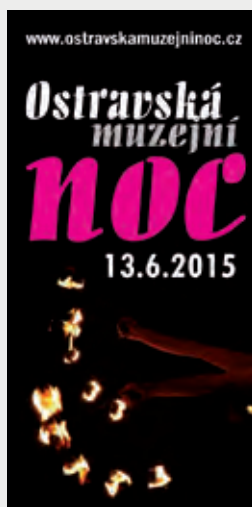
si spolu s herci

elektroswing.

Více informací na www.ndm.cz

a www.2015.ostravskamuzejninoc.cz.

(mk)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

Léto v NDM

I letos nabídné Ateliér pro děti a mládež trojici oblíbených několikadenních setkání neboli letních škol: pro děti, pro mládež a pro pedagogy. Všechny se uskuteční v divadelních budovách NDM a prostřednictvím každé z nich můžete prožít divadlo na vlastní kůži.

Pro zájemce nejmladší chystáme opět třídní workshop s názvem **STAŇ SE HERCEM!** Je určen všem, kteří chtějí okusit herecké řemes-

lo, něco se dozvědět o divadle přímo v divadle, prohlédnout si zákulisí, poznat nové kamarády a získat zážitky, které se nikde jinde získat nedají. Nabízíme intenzivní a vzájemně propojené workshopy pod vedením zkušených lektorů, kteří dětem poodhalí tajemství hereckého umění a rozvinou jejich vlastní schopnosti.

JAK SE DĚLÁ DIVADLO? To pomůže odhalit stejnojmenná letní škola, kterou připravujeme i letos pro starší žáky a studenty. V ní mohou zjistit i sami vyzkoušet, co opravdu obnášejí různé divadelní obory (herectví, režie, dramaturgie, scénografie), jak divadlo funguje a jak vzniká inscenace (a dokonce se na ní mohou sami podílet). Nabízíme sérii workshopů s umělci našeho divadla, v jejichž doprovodu budete během tří dnů poznávat divadlo zevnitř,

prostřednictvím vlastní umělecké tvorby. Můžete se tak dozvědět více o té části divadla, která vás zajímá nejvíce, nebo dokonce objevit svůj nový talent!

Pedagogové, ale i studenti pedagogických oborů vysokých škol nejen Moravskoslezského kraje se opět mohou těšit na **LETNÍ DIVADELNÍ ŠKOLU PRO PEDAGOGY**. V srpnu proběhne její už pátý ročník – po loňském úspěchu opět dvoudenní. Bohatý a rozmanitý program nabídne praktické workshopy, přednášky, otevřené zkoušky, diskuse, setkání s umělci NDM, prohlídku divadelního zákulisí a pro odvážné znovu i noco-vání v divadle.

Přihlášky na všechny letní školy a další potřebné informace naleznete na adrese www.ndm.cz v sekci Pro školy. (jc)

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

4. 5. – 23. 6. 2015

v Divadle Antonína Dvořáka

Vernisáž 4. 5. 2015 v 18 hodin

Katarína Szanyi: MY MEANDERS

Katarína Szanyi je od svých tvůrčích počátků malířka nezávislého projevu. V souvislosti s její tvorbou se nezdá mluvit o její příslušnosti k ženskému světu umění a dodává se, že její dílo není feministické. Prožívání umělkyně je výrazně osobní, ženské a je to jen přirozené. Katarína tuto polohu nijak nedemonstruje, neschovává se za ni, ale také ji nepotlačuje. Je to spontánní samozřejmá poloha v jejím konkrétním případě, ale také z hlediska obecného fungování, z hlediska řekněme vyššího řádu věcí a jevů. Její vizuální svět je určen výrazně osobním prožíváním toho, co ji bezprostředně obklopuje. To jsou lidé, věci, předměty a situace jeví se v určitém jemném vykojení z běžných souvislostí významových, tvarových, světelných a barevných. Malířku zajímá mírné pootočení, nezvyklý úhel pohledu, výjimečné nasvícení. Katarína je malířkou okamžiku a povrchu, hledá kolem sebe jednu přesnou chvíli jednoho přesného místa. Přesnost té chvíle a toho místa je dána tím, že ne každá a každé jsou svého zachycení hodny, naopak musí „nastat“, zjevit se. Ty správné chvíle a místa

nás vytrhávají z běžného každodenního života, jsou to malé svátky stvrzující posvátnost v obyčejnosti. Jsou to chvíle nepolapitelné, pomíjivé, prchavé, je to včerejší úsměv, výmluvný pohled,

nezvykle dopadající světlo, uplynulé gesto, neobvyklý záhyb šatů, zmuchlané prostěradlo, nenápadný detail lidského těla, silueta, stín, barevný akord... (mkš)

Za oknem, akryl na plátně, 2014

STAŇ SE HERCEM 2014

Pěvecké improvizace s Martinou Šnytovou
Foto Adéla Píchová

Ivan Dejmal v plném lektorském nasazení
Foto Adéla Píchová

Dlouhá, zábavná i přemýšlivá závěrečná reflexe
Foto Adéla Píchová

JAK SE DĚLÁ DIVADLO 2014

Odhalování tajů inscenačního procesu s Peterem Gáborem a Davidem Bazikou
Foto archiv

Akční režijní workshop s Peterem Gáborem
Foto archiv

Herecké umění zblízka – s Renátou Klemensovou
Foto archiv

LETNÍ DIVADELNÍ ŠKOLA PRO PEDAGOGY 2014

Workshop s režisérem Štěpánem Páelem na téma jeho inscenace ZA VODOU (Dokud nás smrt...)
Foto archiv

Nocování v divadle a pohádka na dobrou noc v podání Vladimíra Poláka
Foto archiv

Pani učitelky v rolích žáků, herců, diváků...
Foto Jiří Hruška

Hrdým partnerem muzikálu SUNSET BOULEVARD je společnost Stoklasa. Na snímku jednatelka společnosti paní Alice Stoklasová se šéfem operety/muzikálu Patrickem Fridrichovským a členkou Salome na výstavě k české premiéře tohoto muzikálu
Foto Martin Popelář

V roli Normy Desmond v muzikálu SUNSET BOULEVARD se v Ostravě představila slovenská herečka Katarína Hasprová. Na českou premiéru tohoto muzikálu, která se konala 19. února, se přijela podívat také její maminka, herečka Soňa Valentová (na fotografii vpravo)
Foto Martin Popelář

Křest nekomerčního CD se záznamem opery ARMIDA se uskutečnil 3. března 2015 ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka. Na fotografii dirigent Robert Jindra, produkční opery NDM Valerie Hendrychová, dramaturg opery NDM a editor CD Daniel Jäger, Tomáš Černý (Rinald), Dana Burešová (Armida), kmotr CD Ivan Kusnjer a Ulf Paulsen (Ismen)
Foto Martin Popelář

Výjimečný životní osud a tvůrčí práce skladatele Sergeje Prokofjeva byly tématem debaty SERGEJ PROKOFJEV – OSUD A DRAMA, která se konala 10. března v Antikvariátu a klubu Fiducia. Debatovali muzikolog Jan Špaček, Jiří Nekvasil – ředitel Národního divadla moravskoslezského – a Jan Žemla – ředitel Janáčkovy filharmonie Ostrava
Foto archiv

Druhý ročník mimořádného tanečního večera s názvem MEZINÁRODNÍ GALA se uskutečnil v pátek 27. března 2015 v Divadle Antonína Dvořáka. Záštitu nad večerem převzala generální konzulka Polské republiky v Ostravě paní Anna Olszewska (na snímku uprostřed)
Foto Martin Popelář

U příležitosti premiéry inscenace DOKTOR FAUSTUS přijel do Ostravy profesor Vladimír Just, který o faustovském mýtu už dvě desetiletí přednáší na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Na debatě konané 31. března v Antikvariátu a klubu Fiducia s názvem FAUST JAKO STAV ZADLUŽENÍ představil jeden z nejstarších a nejpodstatnějších evropských mýtů, jehož aktuálnost v současné době každým dnem narůstá
Foto archiv

Ostravskou premiéru opery OHNIVÝ ANDĚL Sergeje Prokofjeva dne 26. února navštívilo několik významných hostů, mezi nimi operní pěvkyně, herečka a členka umělecké rady NDM Soňa Červená a primátor města Ostravy Tomáš Macura (na snímku v popředí)
Foto Martin Popelář

Druhá premiéra Prokofjevova OHNIVÉHO ANDĚLA dne 28. února 2015 byla věnována významnému životnímu jubileu někdejší sólistky ostravské opery (1967–1983) paní Drahomíry Drobkové (* 29. 2. 1935)
Foto Michaela Bobková

Klasická komedie nejznámějšího francouzského dramatika ŠKOLA PRO ŽENY se na jevišti Divadla Antonína Dvořáka hrála poprvé 19. března. V hlavní roli Arnolfa, nelítostného kritika všech manželů a jejich parohatě hlouposti, exceluje Jan Fišar
Foto Radovan Štátný

Brilantní tragikomedie o Faustovi, který se upíše dáblu výměnou za neomezené vědění, měla premiéru 26. března. Překlad Marloweova DOKTORA FAUSTUSE pro NDM vytvořil Martin Hilský, známý především díky překladům Marloweova současníka Williama Shakespeara (na snímku s režisérem inscenace Pavlem Khekem)
Foto Radovan Štátný

Cenu Thálie, kterou Hana Fialová získala za roli Edith Piaf v muzikálu EDITH A MARLENE, předvedla divákům při reprízách tohoto muzikálu 2. a 3. dubna. Jako vždy se dočkala nadšeného aplausu vestoje!
Foto Martin Popelář

Ve středu 8. dubna se v Minikině uskutečnil VEČER S JANEM KLUSÁKEM, který nabídl setkání s tímto významným soudobým hudebním skladatelem a také promítání dokumentu JAN KLUSÁK ANEB CO BYCH CHTĚL ŘÍCI O SOBĚ v režii Jiřího Nekvasila
Foto archiv

Limitovaná nabídka na modely Volkswagen Golf pouze u Auto Heller

Přijďte si k nám pro Volkswagen Golf, Golf Variant či Golf Sportsvan s výhodami:

- Výkup vozu protiúčtem 30 000 Kč • Happy výhoda u Auto Heller 40 000 Kč • Happy úvěr od ŠkoFINu 30 000 Kč
- **CELKEM 100 000 Kč**

Více informací Vám rádi poskytneme v našich autosalonech.

*Tato výhoda může být uplatněna na všechny modely ve specifikaci 1,2 TSI 77 kW Comfortline a vyšší. Vyrobení vozů je pouze ilustrativní. Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 4,9–5,1 l / 100 km a 114–117 g / km.

Volkswagen Finance
ŠkoFIN

Das Auto.

Autorizovaní prodejci Volkswagen

Auto Heller Ostrava, Cihelní 3160/49b, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, tel.: 596 606 229, e-mail: vw@autoheller.cz, www.autoheller.cz

Auto Heller Opava, Bruntálská 7, 747 07 Opava-Jaktař, tel.: 553 666 925, e-mail: vw.opava@autoheller.cz, www.autoheller.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz

www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz

- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 203**

596 276 242

obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**

objednávky vstupenek nad 10ks

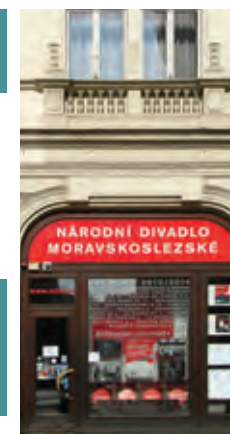
- v kanceláři předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**

- hodinu před začátkem představení u pokladny v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
- v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM – Vaše celoroční sleva!

Můžete s ní ušetřit až 60 % z ceny vstupného. Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji. Na veřejné generálky pro seniory jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbylé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.

Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.

Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivita Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

předprodej vstupenek

Místní program kulturních institucí Ostravy naplňuje v Ostravě

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

RESTAURACE LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 329 Kč,
děti do 6 let ZDARMA, děti 7–10 let 79 Kč,
děti 11–15 let 149 Kč

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ
ZDARMA

IMPERIAL HOTEL
OSTRAVA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

PROGRAM KVĚTEN 2015

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

3.	POPELKA	SP	10.30	B
5.	ČERTOVA STĚNA	V.	18.30	O
6.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	II.	18.30	O
7.	ODSUN!!!	VII.	18.30	Č
9.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY	X.	18.30	O
13.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
14.	FILOKTÉTÉS – světová premiéra	PP	18.30	O
15.	ŠKOLA PRO ŽENY	D	18.30	Č
16.	FILOKTÉTÉS – druhá premiéra	MP	18.30	O
17.	VEČEŘE	N	15.00	Č
19.	OHNIVÝ ANDĚL	V.	18.30	O
20.	LA SYLPHIDE	II.	18.30	B
21.	FILOKTÉTÉS	VOP	18.30	O
23.	FILOKTÉTÉS – zájezd ND Praha			
25.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
26.	OHNIVÝ ANDĚL	E	18.30	O
27.	ŠKOLA PRO ŽENY	F	18.30	Č
28.	ODSUN!!!	C	18.30	Č
29.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	D + 7P	18.30	O
30.	PERFECT DAYS	PS	18.30	Č
31.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY – derniéra	N	15.00	O
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
2.	KUŘAČKY		19.00	Č
3.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY		19.00	Č
7.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY		19.00	Č
28.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY		19.00	Č
31.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském!
Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA – druhá premiéra	MP	18.30	OPTA/M
3.	POSTŘÍŽINY	N	15.00	Č
4.	DOKTOR FAUSTUS	ČP	18.30	Č
5.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
6.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ	školy	10.00	B
7.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA		18.30	OPTA/M
9.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
10.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		14.00	Č
10.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		19.00	Č
12.	DOKTOR FAUSTUS	E	18.30	Č
13.	SUNSET BOULEVARD	F	18.30	OPTA/M
14.	POSTŘÍŽINY	ZP3	18.30	Č
15.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA	P	18.30	OPTA/M
16.	EVITA	PS2	18.30	OPTA/M
17.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ		10.00	B
17.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ		16.00	B
19.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.30	OPTA/M
19.	POSTŘÍŽINY		18.30	Č
20.	HABAĐÚRA		18.30	Č
21.	HABAĐÚRA – 60. představení		18.30	Č
22.	DOKTOR FAUSTUS	IV.	18.30	Č
23.	FUNNY GIRL	X.	18.30	OPTA/M
27.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA – 30. představení		18.30	OPTA/M
28.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA		18.30	OPTA/M
29.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
30.	EVITA		18.30	OPTA/M
31.	EVITA	SP	10.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
10.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky.

Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

PROGRAM ČERVEN 2015

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

4.	LA SYLPHIDE	VII.	18.30	B
5.	TRADIČNÍ KONCERT ŽÁKŮ PĚVECKÉ ŠKOLY EVY GEBAUEROVÉ-PHILLIPS		18.00	
9.	POPELKA	E	18.30	B
10.	OHNIVÝ ANDĚL	F	18.30	O
11.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	C	18.30	O
17.	ŠKOLA PRO ŽENY	II.	18.30	Č
18.	ANDREA CHÉNIER – premiéra	PP	18.30	O
20.	ANDREA CHÉNIER – druhá premiéra	MP	18.30	O
21.	ŠKOLA PRO ŽENY	SP	10.30	Č
23.	ANDREA CHÉNIER	VOP	18.30	O
25.	BALADY – zájezd Litomyšl			
28.	TANEC V OBRAZECH		14.00	B
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
6.	KUŘAČKY		19.00	Č
12.	KUŘAČKY		19.00	Č
19.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

INZERCE

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	DOKTOR FAUSTUS	V.	18.30	Č
3.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
4.	EVITA		18.30	OPTA/M
5.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA	P2	18.30	OPTA/M
6.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA		18.30	OPTA/M
9.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
11.	VELKÝ GATSBY – česká premiéra	PP	18.30	Č
12.	SUNSET BOULEVARD	P	18.30	OPTA/M
13.	VELKÝ GATSBY – první repríza	MP	18.30	Č
14.	FUNNY GIRL	N	15.00	OPTA/M
15.	VELKÝ GATSBY	ČP	18.30	Č
16.	BAROCCO & CARMINA BURANA	V.	18.30	B
18.	SUNSET BOULEVARD	VII.	18.30	OPTA/M
19.	BAROCCO & CARMINA BURANA	IV.	18.30	B
20.	EVITA – 30. představení		18.30	OPTA/M
21.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
23.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
24.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.30	OPTA/M
24.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
25.	DONAHA! (Hole dupy) – 75. představení		18.30	Č
26.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA – derniéra		18.30	OPTA/M
27.	POSTŘÍŽINY	X.	18.30	Č
28.	EVITA		18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
14.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál, K – koncert

Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, VOP, 7P, ČP, PP, MP, SP, P, P2, ZP3
Z – zadáno

BUĎTE V OBRAZE!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ! Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla www.ndm.cz/cz/newsletter a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

REPERTOÁR NDM (KVĚTEN – ČERVEN 2015)

OPERA
Bedřich Smetana ČERTOVA STĚNA 5. 5. (18.30)
Gaetano Donizetti MARIA STUARDA (Marie Stuartovna) 6. 5. (18.30), 29. 5. (18.30), 11. 6. (18.30)
Leoš Janáček VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY 9. 5. (18.30), 31. 5. (15.00)
Jan Klusák FILOKTÉTÉS 14. 5. (18.30), 16. 5. (18.30), 21. 5. (18.30), 23. 5. (19.00)
Sergej Prokofjev OHNIVÝ ANDĚL 19. 5. (18.30), 26. 5. (18.30), 10. 6. (18.30)
Umberto Giordano ANDREA CHÉNIER 18. 6. (18.30), 20. 6. (18.30), 23. 6. (18.30)

ČINOHRA
Anna Saavedra KUŘAČKY 2. 5. (19.00), 6. 6. (19.00), 12. 6. (19.00)
Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka POSTŘÍŽINY 3. 5. (15.00), 14. 5. (18.30), 19. 5. (18.30), 27. 6. (18.30)
Felicia Zeller ROZHOVORY S ASTRONAUTY 3. 5. (19.00), 7. 5. (19.00), 28. 5. (19.00)
Christopher Marlowe DOKTOR FAUSTUS 4. 5. (18.30), 12. 5. (18.30), 22. 5. (18.30), 2. 6. (18.30)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHA! (Hole dupy) 5. 5. (18.30), 29. 5. (18.30), 23. 6. (18.30), 25. 6. (18.30)
Ivan Buraj – Marek Pivovar – Dagmar Radová ODSUN!!! 7. 5. (18.30), 28. 5. (18.30)
George Tabori MŮJ BOJ (Mein Kampf) 10. 5. (14.00), 10. 5. (19.00)
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 10. 5. (19.00), 14. 6. (19.00)
Oscar Wilde JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA 13. 5. (18.30)
Molière ŠKOLA PRO ŽENY 15. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 17. 6. (18.30), 21. 6. (10.30)
Herman Koch – Kees Prins VEČEŘE 17. 5. (15.00)
Michael Cooney HABAĐÚRA 20. 5. (18.30), 21. 5. (18.30)

ČINOHRA
Liz Lochhead PERFECT DAYS 30. 5. (18.30)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 31. 5. (19.00), 19. 6. (19.00)
Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf VELKÝ GATSBY 11. 6. (18.30), 13. 6. (18.30), 15. 6. (18.30)

BALET
Sergej Prokofjev POPELKA 3. 5. (10.30), 9. 6. (18.30)
Bogdan Pawlowski – Witold Borkowski SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ 6. 5. (10.00), 17. 5. (10.00), 17. 5. (16.00)
Herman Severin Løvenskiold LA SYLPHIDE 20. 5. (18.30), 4. 6. (18.30)
Petr Iljič Čajkovskij LABUTÍ JEZERO 25. 5. (18.30)
Johann Sebastian Bach & Carl Orff BAROCCO & CARMINA BURANA 16. 6. (18.30), 19. 6. (18.30)
Zuzana Lapčíková BALADY 25. 6. (19.30)

OPERETA/MUZIKÁL
Zdenek Merta – Jiří Žáček PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA 2. 5. (18.30), 15. 5. (18.30), 5. 6. (18.30)
Emmerich Kálmán – Béla Jenbach – Leo Stein – Pavel Bár – Eva Bezděková ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA 7. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 28. 5. (18.30), 6. 6. (18.30), 26. 6. (18.30)
Éva Pataki EDITH A MARLENE 9. 5. (18.30), 3. 6. (18.30), 9. 6. (18.30), 21. 6. (18.30), 24. 6. (18.30)
Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton SUNSET BOULEVARD 13. 5. (18.30), 12. 6. (18.30), 18. 6. (18.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 16. 5. (18.30), 30. 5. (18.30), 31. 5. (10.30), 4. 6. (18.30), 20. 6. (18.30), 28. 6. (18.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ 19. 5. (10.30), 24. 6. (10.30)
Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart FUNNY GIRL 23. 5. (18.30), 14. 6. (15.00)

Změna programu vyhrazena!

Online květiny s rozvozem zdarma

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

Ohnivý anděl

Foto Martin Popelář

FAUSTOMÁNIE

www.ndm.cz

Na repertoáru Národního divadla moravskoslezského jsou od konce března dvě inscenace, v nichž se divák setká s legendárními postavami doktora Fausta a ďábelského Mefistofela. Ať už v hlavních rolích Marloweovy hry *Doktor Faustus*, nebo ve vedlejších, ale pro vyznění příběhu velmi podstatných úlohách v Prokofjevově opeře *Ohnivý anděl*.

Při současném nákupu vstupenek na představení inscenací *Doktor Faustus* a *Ohnivý anděl* získáte v předprodeji a pokladnách NDM 50% slevu ze vstupného.

P. S. Podpis smlouvy na duši diváka není podmínkou...

Doktor Faustus

Foto Radovan Šťastný